

รายงานการเดินทาง

การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจ
ในการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยแลนด์
ระหว่างวันที่ ๒๑ กรกฏาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ ประเทศไทยแลนด์

๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการประชุม

๑.๑ คณบุคคลเข้าร่วมการประชุม

- (๑) นางสาวพรพยุ คงสุวรรณ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
สำนักส่งเสริมมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๒) นางสาวอิติมา เนติเวชวิทยา นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
สำนักปรับองมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๓) นายนราธิป คุ้มรักษ์ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
สำนักปรับองมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

๑.๒ หัวข้อการประชุม : การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยแลนด์

๑.๓ สถานที่จัดประชุม : หน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรมชั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI)
ประเทศไทยแลนด์

๑.๔ ระยะเวลา : วันที่ ๒๑ กรกฏาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

๒. สรุปเนื้อหาของการประชุม

การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยแลนด์ ระหว่างวันที่ ๒๑ กรกฏาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ เมืองเวลาลิงตัน ประเทศไทยแลนด์ เป็นการประชุมเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมฯ ได้รับทราบถึงระบบการควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารตามกฎหมายของประเทศไทยแลนด์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรมชั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) ระบบการถ่ายโอนอำนาจจากการตรวจสอบและรับรอง รวมทั้งความเกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน โดยมีนางสาวพรพยุ คงสุวรรณ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ สังกัด สำนักส่งเสริมมาตรฐาน นางสาว อิติมา เนติเวชวิทยา นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ และนายนราธิป คุ้มรักษ์ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ สังกัด สำนักปรับองมาตรฐาน เป็นผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เข้าร่วมประชุม เชิงปฏิบัติการ สรุปสาระสำคัญของการประชุม ดังนี้

๒.๑ ระบบการทวนสอบสินค้าเกษตรและอาหารของ MPI

กระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่หลักในการดูแลควบคุมการดำเนินการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ซึ่งดูแลตั้งแต่ส่วนการผลิตขั้นต้น การผลิตในโรงงาน กิจการการประกอบอาหาร การจำหน่ายในประเทศ จนถึงการส่งออก โดยเป็นหน่วยงานที่มีรูปแบบจากการรวมตัวกันของกระทรวงเกษตรและป่าไม้ กระทรวงประมง และหน่วยงานด้านความปลอดภัยอาหาร มีการดำเนินการตามรูปแบบของการควบคุมตามกฎหมาย (Regulatory Model) ซึ่งเป็นรูปสามเหลี่ยมค่วยอดลง แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ผู้ควบคุมกฎหมาย อยู่ตรงส่วนยอดของสามเหลี่ยม (มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานสำหรับประกันการปกป้องผู้บริโภค) ผู้ทวนสอบที่ได้รับการยอมรับ อยู่ตรงกลางของสามเหลี่ยม (การตรวจที่มีความเป็นอิสระ) โรงงานผู้ผลิต อยู่ตรงฐานของสามเหลี่ยม (ปฏิบัติสอดคล้องตามมาตรฐาน/ข้อกำหนดที่ MPI กำหนด และมีการใช้แผนการจัดการความเสี่ยง) โดยรูปแบบนี้ทำให้ผู้บริโภคเชื่อว่าสิ่งที่ระบุในฉลากเป็นความจริง อาหารและเครื่องดื่มที่ผ่านการทวนสอบตามระบบนี้มีความปลอดภัย สำหรับในส่วนของการทวนสอบความปลอดภัยอาหารในแต่ละส่วนนั้น จะมีหน่วยงานที่เข้ามาช่วยดำเนินการซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ๑) หน่วยงานทวนสอบของ MPI (MPI Verification Services) ๒) บริษัท Asure Quality ๓) หน่วยงานที่เป็นบุคคลที่ ๓ ที่มีความเป็นอิสระ (Independent Third Party Agency) เช่น SGS, Eurofins และ ๔) หน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ (Territorial Authorities)

๒.๒ ความสัมพันธ์ระหว่าง MPI กับหน่วยรับรองระบบงาน

ประเทศไทยและมีหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ในประเทศอยู่ ๒ หน่วยงาน คือ IANZ และ JAS-ANZ โดยหน่วยรับรองระบบงาน (AB) จะใช้มาตรฐาน ISO/IEC 17020 ในการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบ (IB) ซึ่งแสดงว่าหน่วยงานดังกล่าวมีการจัดการเรื่องความเป็นกลาง การรักษาความลับและมีความสามารถทางเทคนิค ซึ่ง MPI จะกำหนดเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเฉพาะ ความสามารถของบุคลากรรวมถึงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานที่จะมาขึ้นทะเบียนต้องมีการแสดงหลักฐานการรับรองระบบงานจากหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ก่อน ทั้งนี้ MPI จะใช้เครื่องมือในกระบวนการรับรองระบบงานในการติดตามการดำเนินงานตามมาตรฐานและมาตรฐานการควบคุมต่างๆ ผ่านการทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ที่ทำร่วมกันกับหน่วยรับรองระบบงาน (AB) โดยเจ้าหน้าที่ MPI จะร่วมทีมตรวจประเมินในฐานะผู้เชี่ยวชาญ (Expert) นอกจากนี้ เนื่องจากระบบการตรวจประเมินของ MPI เป็นโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของ MPI จึงเข้าไปเป็นคณะกรรมการต่างๆ ของหน่วยรับรองระบบงานด้วย เช่น คณะกรรมการทางเทคนิคของ JAS-ANZ คณะกรรมการการทบทวนการบริหารของ JAS-ANZ และคณะกรรมการหน่วยตรวจสอบของ IANZ เป็นต้น

๒.๓ การนำเสนอของผู้แทนไทย

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้ ทางผู้แทนไทยโดยนายราธิป คุ้มรักษ์ นักวิชาการ มาตรฐานชำนาญการ ได้มีการนำเสนอเพื่อแนะนำการดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ข้อมูลการดำเนินการให้การรับรองระบบงาน และรูปแบบการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบ ของสำนักรับรองมาตรฐาน ที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว

๒.๔ ข้อคิดเห็น/ประเด็นจากที่ประชุม

๒.๔.๑ ประเด็นการถ่ายโอนงานตรวจในช่วงแรก จะมีปัญหาในส่วนของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งไม่มีรายได้เพียงพอในการจ่ายค่าตรวจสอบรับรองด้วยตนเอง ทำให้ภาครัฐต้องช่วยสนับสนุนค่าตรวจสอบรับรองไปก่อน ซึ่งทางหน่วยงาน MPI ได้ให้ข้อมูลว่าในช่วงแรกประเทคโนโลยีแลนด์ก็มีปัญหาลักษณะเดียวกัน ซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินการไปตามระบบ จนเกษตรกรมีความพร้อม โดยขึ้นกับสถานะของเกษตรกรในแต่ละรายด้วย

๒.๔.๒ ประเด็นหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ตรวจ หลักสูตรที่เป็นหลักสูตรขั้นทะเบียนกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น หลักสูตร Lead Auditor เป็นหลักสูตรที่มีราคาสูง ทำให้หน่วยตรวจที่จะพัฒนาผู้ตรวจมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการกำหนดให้ผู้ตรวจต้องผ่านหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งทางหน่วยงาน MPI ได้ให้ข้อมูลว่าอยู่ที่หน่วยงานจะกำหนดให้เหมาะสมในแต่ละระดับ เช่น ถ้าเป็นระดับตรวจประเมินสินค้าภายในประเทศ ก็สามารถยอมรับหลักสูตรที่หน่วยงานให้การยอมรับ โดยไม่ต้องถึงขั้นเป็นหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรขั้นทะเบียนกับหน่วยงานต่างประเทศก็ได้ ซึ่งสามารถดูจากส่วนอื่นๆ ประกอบ เช่น ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การตรวจ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นการตรวจประเมินเพื่อส่งออกและเป็นข้อกำหนดของคู่ค้าก็ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามสากลหรือตามที่ประเทศคู่ค้ากำหนด

๓. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๓.๑ การประชุมครั้งนี้ทำให้เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน MPI ซึ่งมีระบบการควบคุมการตรวจสอบรับรองที่ได้การยอมรับในระดับสากลและประเทศไทยคู่ค้า กับ มากอช. ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยการดำเนินการทางวิชาการและเทคนิคในการออกแบบและควบคุมระบบการตรวจสอบสินค้าเกษตรและอาหารสามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่อขอคำแนะนำและข้อมูลมาประยุกต์กับระบบการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารของไทยได้ รวมทั้งการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถร่วมกันในอนาคต ต่อไป

๓.๒ การประชุมครั้งนี้ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมฯ เกิดความเข้าใจในการรับรองระบบงานหน่วยตรวจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งรายละเอียดในระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองของประเทคโนโลยีแลนด์ การควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยมีการเก็บข้อมูลในระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงระบบข้อมูลไปยังแต่ละหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำสิ่งที่หารือร่วมกันในที่ประชุมมาประยุกต์ใช้ในการปรับระบบการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานแก่น้ำยตรวจตามขอบข่ายที่ มากอช. เปิดให้การรับรองได้

๓.๓ มากอช. ในฐานะหน่วยรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้างต้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถประสานงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่การรับรองระบบงานหน่วยตรวจของประเทศไทย


นางสาวพรพยุจ คงสุวรรณ

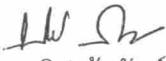
ตำแหน่ง... นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ

ผู้เข้าประชุม


นางสาวิติติมา เนติเวชวิทยา

ตำแหน่ง นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ

ผู้เข้าประชุม


นายราธีป คุ้มรักษ์

ตำแหน่ง นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ

ผู้เข้าประชุม

๔. ความเห็นของผู้อำนวยการสำนักบรองมาตรฐาน

การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจ การตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยแลนด์ ระหว่างวันที่ ๒๑ กรกฎาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ เมืองเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์ ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการได้รับทราบข้อมูลระบบการควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทยแลนด์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) รวมทั้งความเกี่ยวข้องกับการรับรองระบบงาน เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถนำส่วนที่เป็นประโยชน์และมีความเหมาะสมกับการดำเนินการของประเทศไทยมาปรับใช้กับระบบการรับรองระบบงานแก่หน่วยตรวจ ทำให้เกิด การพัฒนาระบบการรับรองของไทยให้เกิดความน่าเชื่อถือ มีระบบการรับรองระบบงานที่สามารถถ่ายโอนภารกิจได้ตามนโยบายที่ภาครัฐกำหนด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการลดระยะเวลาการรับรอง ความคล่องตัวของระบบการตรวจสอบรับรอง เป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารของไทย ให้สามารถส่งออกตามความต้องการของประเทศไทยค้าได้ทันความต้องการ รวมทั้งเป็นการช่วยให้เกิดการขยายการตรวจสอบรับรองสินค้าในประเทศไทยเพิ่ม ความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

(..... นายยุทธนา นรภูมิพิภัณ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักบรองมาตรฐาน

สรุปสาระสำคัญ

การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจ ในการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยและนิวซีแลนด์

ระหว่างวันที่ ๒๑ กรกฎาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ ประเทศไทยและนิวซีแลนด์

เนื้อหาการประชุม

การเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการปฏิบัติงานจริงตลอดทั้งระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยและนิวซีแลนด์ เกิดขึ้นจากโครงการความร่วมมือด้านการตรวจสอบและมาตรฐานอาหาร ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการร่วมด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพิเศษ (Joint SPS Committee) ระหว่างไทย - นิวซีแลนด์ ครั้งที่ ๔ ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นไทย - นิวซีแลนด์ (TNZCEP) เพื่อให้เรียนรู้ในระบบการควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อจำหน่ายในประเทศและการส่งออก โดยกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) ซึ่งมีการควบคุมตามกฎหมายของประเทศ มีระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองให้หน่วยงานที่ได้รับการยอมรับโดยเป็นตัวแทนในการช่วย MPI ควบคุมตามกฎหมายและเพื่อดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานของคุ้ค่า นอกจากนี้ยังมีระบบที่เชื่อมโยงกับการรับรองระบบงาน เพื่อให้ระบบดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือต่อสินค้าที่จะส่งออกไปยังต่างประเทศอีกด้วย โดยในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้มีผู้ที่มาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จาก MPI และหน่วยงานที่ทำงานร่วมกับ MPI ได้แก่ หน่วยรับรองระบบงาน (JAS-ANZ และ IANZ) หน่วยรับรองภาคเอกชน และผู้ประกอบการ สรุปรายละเอียดจากการประชุมฯ ได้ดังนี้

๑. ระบบการทวนสอบสินค้าเกษตรและอาหารของ MPI

กระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่หลักในการดูแลควบคุมการดำเนินการผลิตอาหารให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ซึ่งดูแลตั้งแต่ส่วนการผลิตขั้นต้น การผลิตในโรงงาน กิจการการประกอบอาหาร การจำหน่ายในประเทศ จนถึงการส่งออก โดยเป็นหน่วยงานที่มีรูปแบบจากการรวมตัวกันของกระทรวงเกษตรและป่าไม้ กระทรวงประมง และหน่วยงานด้านความปลอดภัยอาหาร มีการดำเนินการตามรูปแบบของการควบคุมตามกฎหมาย (Regulatory Model) ซึ่งเป็นรูปสามเหลี่ยมค่วยอดลง แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ผู้ควบคุมกฎหมาย อยู่ตระส่วนยอดของสามเหลี่ยม (มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานสำหรับประกันการปกป้องผู้บริโภค) ผู้ทวนสอบที่ได้รับการยอมรับ อยู่ตระส่วนกลางของสามเหลี่ยม (การตรวจที่มีความเป็นอิสระ) โรงงานผู้ผลิต อยู่ตระส่วนฐานของสามเหลี่ยม (ปฏิบัติสอดคล้องตามมาตรฐาน/ข้อกำหนดที่ MPI กำหนด และมีการใช้แผนการจัดการความเสี่ยง) โดยรูปแบบนี้ทำให้ผู้บริโภคเชื่อว่า สิ่งที่ระบุในฉลากเป็นความจริง อาหารและเครื่องดื่มที่ผ่านการทวนสอบตามระบบมีความปลอดภัย สำหรับในส่วนของการทวนสอบความปลอดภัยอาหารในแต่ละส่วนนั้น จะมีหน่วยงานที่เข้ามาช่วยดำเนินการซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ๑) หน่วยงานทวนสอบของ MPI (MPI Verification Services) ๒) บริษัท Asure Quality

๓) หน่วยงานที่เป็นบุคคลที่ ๓ ที่มีความเป็นอิสระ (Independent Third Party Agency) เช่น SGS, Eurofins และ ๔) หน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ (Territorial Authorities) จากการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการฯ หน่วยงาน MPI ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญ มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ หลักการ/รูปแบบการบังคับทางกฎหมาย การทวนสอบ และการรับรองระบบงาน

หลักการ/รูปแบบ ประกอบด้วย ๔ ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การดำเนินการป้องกันประเทศนิวชีแลนด์จากความเสี่ยงทางชีวภาพ การขยายโอกาสการส่งออกให้มากขึ้น การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต และการเพิ่มการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

MPI เป็นหน่วยงานรับผิดชอบเพียงหน่วยงานเดียวที่ควบคุมดูแลในเรื่องความปลอดภัยทางด้านชีวภาพอาหาร และส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัย สุขอนามัยพืช สุขอนามัยสัตว์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ ประเทศคู่ค้า บทบาทในการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์จากพืช สัตว์ และอาหาร โดยมีรูปแบบ โครงสร้าง และระบบสำหรับการวิเคราะห์ความเสี่ยงของการดำเนินการบังคับทางกฎหมาย การค้าที่มีพื้นฐานที่สอดคล้อง ตามที่ WTO กำหนด ข้อตกลงทางการค้าเสรีและข้อตกลงทางสุขอนามัย มีระบบการประกันและการส่งสินค้าอย่างปลอดภัยและเหมาะสมนำไปดำเนินการร่วมกับภาครัฐสหกรณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) หลักการพื้นฐานของรูปแบบการบังคับใช้ทางกฎหมาย ภาครัฐไม่เพียงแต่เป็นผู้กำหนดกฎระเบียบและบังคับใช้เท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ผ่านทางการตรวจสอบด้วย หน้าที่ของภาครัฐในการพิสูจน์ความไม่สอดคล้อง เป็นการดำเนินการที่ดีกว่าภาครัฐสหกรณ์ที่แสดงออกมากซึ่งสิ่งที่สอดคล้องเพียงอย่างเดียว การให้ภาครัฐสหกรณ์มีส่วนรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยทางอาหาร การเน้นบทบาทหน้าที่ของผู้บังคับใช้กฎหมาย ความชัดเจน ความโปร่งใสของกฎระเบียบ การใช้ระบบ HACCP การให้บริการการทวนสอบกรณีเกิดการโต้แย้ง

๒) โครงสร้างของรูปแบบการบังคับใช้ทางกฎหมาย ประกอบด้วย ผู้บังคับใช้ทางกฎหมาย (Regulator) ผู้ทวนสอบที่ได้รับการรับรอง (Accredited Verifiers) และผู้ผลิต สำหรับบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ได้แก่ MPI เป็นผู้บังคับใช้ทางกฎหมาย (Regulator) กำหนดมาตรฐานสำหรับการปกป้องผู้บริโภค ผู้ทวนสอบที่ได้รับการยอมรับ (การตรวจจากผู้ที่มีความเป็นอิสระ) และผู้ผลิต (ดำเนินการสอดคล้องกับมาตรฐานตามแผนการจัดการความเสี่ยง) โดยจะนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือจากการติดฉลาก ว่าอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมดที่ผ่านระบบการควบคุมดังกล่าวมีความปลอดภัย

๓) บทบาทหน้าที่ของผู้บังคับใช้ทางกฎหมาย การตรวจสอบและ การทวนสอบระบบความปลอดภัยอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การพัฒนา การระดมความคิดเห็น และการจัดทำ มาตรฐาน การรับประกันอย่างเป็นทางการ รวมถึงการอุปโภคบริโภคเพื่อการส่งออก การใส่ข้อมูลทางเทคนิค และนโยบายในกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนดขึ้น กำหนดความรู้ความสามารถสำหรับผู้ทวนสอบโดยต้องได้รับการอนุมัติและการยอมรับ การอนุมัติ การยอมรับและการกำหนดส่วนประกอบที่จำเป็นของระบบความปลอดภัยอาหาร เช่น ห้องปฏิบัติการ การทำงานกับหน่วยรับรองระบบงานอย่างใกล้ชิดในการตรวจสอบความเมินความสอดคล้องกับข้อกำหนดความรู้ความสามารถ

๔) การทวนสอบและการตรวจประเมินการปฏิบัติงานของผู้ทวนสอบ การให้ข้อแนะนำและ การสนับสนุนหรือดูแลในช่วงแรกที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทวนสอบ การพัฒนาทรัพยากรที่อาจช่วยให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาและมีการนำแผนการจัดการความเสี่ยงไปปฏิบัติใช้ การอนุมัติและขึ้นทะเบียนโปรแกรมการจัดการความเสี่ยงที่ผู้ประกอบการนำมาใช้ภายใต้ความสอดคล้อง การตรวจติดตามและ กฎหมายที่เป็นข้อบังคับเพื่อแก้ไขประเด็นที่ไม่สอดคล้อง การตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินและการเรียกคืนสินค้า การรับผิดชอบงานส่วนของการทวนสอบความเป็นอิสระเช่นการตรวจประเมินเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตาม โปรแกรมการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม การตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง การสนับสนุนอำนาจหน้าที่ด้านการรับรองของภาครัฐ การรายงานผลไปยังผู้บังคับใช้กฎหมาย (เป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้ทวนสอบ) ผู้บังคับใช้กฎหมายกำหนดการปฏิบัติงานและความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับ มาตรฐานหรือข้อกำหนด (รวมถึงการรับรองระบบงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของประเทคโนโลยีแลนด์และ มาตรฐานสากล) เสนอและนำการปฏิบัติภายใต้โปรแกรมการจัดการความเสี่ยงในกรณีเกิดความไม่สอดคล้อง กับข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนดไว้ การจัดทำ (การคัดเลือก) โปรแกรมการจัดการ ความเสี่ยงที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรฐาน การรักษาไว้และการแสดงให้ เห็นถึงความสอดคล้องของโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง การมีส่วนร่วมและการจ่ายค่าแรงของผู้ทวนสอบ การผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเป็นไปตามที่ผู้บริโภคภายในและภายนอกประเทศไทยและการผลิตอาหารที่ป่องและเป็นไปตามที่ผู้บริโภคภายในและภายนอกประเทศไทยและการ

๕) การรับรองระบบงานด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับอาหาร ประมาณช่วงปี ค.ศ. 1990 ภาครัฐมี คำสั่งให้ MPI ใช้รูปแบบการรับรองระบบงานมาพิจารณา เนื่องจากเป็นการเข้มข้นอย่างหน่ายรับรอง ระบบงาน หน่วยงานในประเทศไทยและองค์กรสากล การใช้มาตรฐานสากล มาตรฐานส่วนที่สำคัญสำหรับ MPI โดยหน่วยรับรองระบบงานมีการใช้มาตรฐาน ISO และข้อกำหนดสนับสนุนอื่นมาเป็นพื้นฐานในการรับรอง ระบบงาน MPI อาจยอมรับห้องปฏิบัติการและหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับอื่นๆ (Recognised agencies) ให้ เป็นหน่วยงานที่ทำการตรวจประเมิน การประเมิน และการทวนสอบ (โดยส่วนนี้เป็นหลักฐานหนึ่งของ การรับรองระบบงาน) ซึ่ง MPI ใช้ ISO/IEC 17020 เป็นมาตรฐานสำหรับการรับรองระบบงานและการยอมรับ ผู้ตรวจประเมินการผลิตอาหารภายในประเทศไทย รวมทั้งหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับในการทวนสอบด้าน การผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์และไวน์ มาตรฐานดังกล่าวมีองค์ประกอบครอบคลุมในเรื่องความเป็นอิสระ การรักษาความลับ การจัดการในเรื่องของความมีส่วนได้ส่วนเสีย และความรู้ความสามารถทางเทคนิคของ เจ้าหน้าที่

หน่วยงานที่ได้รับการยอมรับดำเนินการเป็นตัวแทนของภาครัฐและมีการยอมรับทาง กฎหมายภายใต้ตัวบทกฎหมาย ไม่สามารถดำเนินการลงโทษได้ และให้รายงานผลต่อ MPI (เป็นเครื่องมือที่ MPI ใช้ในการทวนสอบผู้ประกอบการและทวนสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน)

๖) การนำรูปแบบมาประยุกต์ใช้

- ผู้บังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการประกัน จัดทำมาตรฐาน อนุมัติและรับรองระบบงานตาม มาตรฐาน (ห้องปฏิบัติการ ผู้ประเมิน ผู้ทวนสอบที่มีความเป็นอิสระ แผนการควบคุมการผลิตอาหาร) การประเมิน โปรแกรมทั้งหมดประเมินตามความสอดคล้องและการบังคับใช้ ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ๑) ผู้ประเมินที่ได้รับ

การรับรองแล้ว ทำการประเมินแผนการควบคุมการผลิตอาหาร และเสนอผลการตรวจประเมินพร้อมข้อแนะนำเพื่อให้การรับรองแก่ MPI ๒) หน่วยรับรองระบบงาน ได้แก่ หน่วยงาน IANZ และ JAS-ANZ

- ผู้ท่านสอบที่มีความเป็นอิสระ ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด ๒ ส่วน ได้แก่ เป็นไปตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 ตามข้อกำหนดด้านความรู้ความสามารถทางเทคนิค (ดำเนินการตรวจประเมินโดยหน่วยรับรองระบบงาน)

- ผู้ประกอบการที่ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย (อนุมัติตามแผนการควบคุมการผลิตอาหาร) ดำเนินการทวนสอบโดยผู้ประเมินที่ได้รับการรับรองแล้ว

ยกตัวอย่าง หลักเกณฑ์ในการรับรองผลิตภัณฑ์นม เริ่มจาก MPI ขึ้นทะเบียนหน่วยงานที่เป็นตัวแทน โดยใช้ผลจากหน่วยรับรองระบบงาน ที่ทวนสอบระบบตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 และข้อกำหนดของ MPI จากนั้นหน่วยงานดังกล่าวจะมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย สามารถเข้าไปทวนสอบโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์นมว่ามีความสอดคล้องตามข้อกำหนดหรือไม่ ซึ่งใช้กฎหมายการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปี ๑๙๘๙ (ประเด็นสำคัญในกฎหมายฉบับนี้ ประกอบด้วย การสนับสนุนการนำรูปแบบการบังคับใช้ตามกฎหมาย ไปใช้ มาตรฐานที่กำหนด โปรแกรมการจัดการความเสี่ยง โปรแกรมการประเมิน การให้การยอมรับหน่วยงาน และบุคคล การบังคับใช้กฎหมาย)

๗) กฎหมายของ MPI

- กฎหมายที่มีการบังคับใช้เฉพาะส่วนของการผลิตขั้นต้น ได้แก่ กฎหมายส่วนประกอบพืชและยาสัตว์ ปี ๑๙๘๗ กฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพ ปี ๑๙๙๓ กฎหมายสวัสดิภาพสัตว์ ปี ๑๙๙๙

- กฎหมายที่มีการบังคับใช้ในส่วนของการผลิตขั้นต้นไปจนถึงการส่งออก ได้แก่ กฎหมายการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปี ๑๙๘๙

- กฎหมายที่มีการบังคับใช้ในส่วนของการผลิตขั้นต้นไปจนถึงการส่งออกและการขายในประเทศ ได้แก่ กฎหมายการผลิตอาหาร ปี ๑๙๘๑

- กฎหมายที่มีการบังคับใช้ในส่วนของกระบวนการผลิตไปจนถึงการส่งออกและการขายในประเทศ ได้แก่ กฎหมายการผลิตไวน์ ปี ๒๐๐๓

- กฎหมายที่มีการบังคับใช้ในส่วนของการผลิตขั้นต้นไปจนถึงการส่งออกและการขายในประเทศ ได้แก่ กฎหมายการผลิตอาหาร ปี ๒๐๑๔

๑.๒ นโยบายกฎหมายอาหาร (Food Act Policy)

(๑) กฎหมายฉบับใหม่เกิดจากการรวมกันของกฎหมายอาหารปี ๑๙๘๑ และกฎหมายเบียบสุขอนามัยในการผลิตอาหาร ปี ๑๙๗๔ สำหรับกฎหมายเบียบสุขอนามัยในการผลิตอาหาร ปี ๑๙๗๔ กำหนดให้สถานที่ผลิตอาหารมาขึ้นทะเบียน ซึ่งการกำหนดข้อกำหนดในแต่ละชนิดของสถานที่ผลิตอาหารมีความแตกต่างกัน กฎหมายอาหารปี ๑๙๘๑ มีการแก้ไขในช่วงปี ๑๙๙๐ เป็นแบบสมัครใจแล้วจึงเปลี่ยนไปในรูปแบบบังคับใช้ตามกฎหมาย กำหนดโปรแกรมความปลอดภัยอาหาร การใช้ผู้ตรวจประเมินที่ได้รับการอนุมัติ

(๒) การทวนสอบอาหารภายในประเทศไทย สิ่งที่พบทหลักๆ คือ ความต้องการความชัดเจน เกี่ยวกับบทบาททางกฎหมายว่าต้องมีการดำเนินการอย่างไร การกำหนดในส่วนที่ไม่จำเป็นสำหรับการจัดการ

ความปลอดภัยอาหาร ความต้องการควบคุมอย่างเหมาะสมในพื้นที่ต่างๆ ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดกฎระเบียบใหม่ ซึ่งก็คือกฎหมายอาหารปี ๒๐๑๔ โดยมีการเริ่มน้ำหนาแน่น ตั้งแต่ปี ๒๐๑๐ และผ่านกระบวนการอภิปรายในปี ๒๐๑๔ บางข้อกำหนดนำมารับใช้แล้ว สำหรับข้อกำหนดส่วนใหญ่ของกฎหมายจะนำมารับใช้ภายในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๐๑๖

๓) เป้าหมายของกฎหมาย การเริ่มและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของคนในเรื่องการค้าขายอาหาร ความสำเร็จในเรื่องความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารที่นำมาจำหน่าย การรักษาในเรื่องของความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของอาหาร โดยยกเลิกกฎหมายอาหารปี ๑๙๘๑ และกฎระเบียบสุขอนามัยในการผลิตอาหาร ปี ๑๙๗๔ เป้าหมายของกฎหมายนี้รวมถึงการดำเนินการวัดความเสี่ยง การทำให้แนใจในเรื่องของการดำเนินธุรกิจด้านอาหาร คนที่ถูกกำหนดให้ทำการค้าขายอาหารต้องรับผิดชอบในส่วนของความปลอดภัยและความเหมาะสมดังกล่าวด้วย

๔) ขอบข่ายของกฎหมายในส่วนของการค้าขายอาหาร คือ การนำเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ในการจำหน่าย การผลิตเพื่อการจำหน่าย กระบวนการจัดการเพื่อการจำหน่าย และการจำหน่ายอาหาร (ในขั้นตอนการจำหน่าย หมายถึง กระบวนการขายและการจัดการให้ผู้บริโภค ซึ่งรวมทั้งการติดต่อทางธุรกิจ ตัวอย่างเช่น การแลกเปลี่ยนสินค้าประเภทอาหาร การส่งอาหารเข้ามาเพื่อช่วยอำนวยความสะดวก การส่งอาหารเข้ามาเป็นส่วนของการจ้างงาน การส่งออกอาหาร

๕) ความสัมพันธ์กฎหมายอาหารกับกฎหมายอื่นๆ ถ้าดำเนินการภายใต้กฎหมายในเรื่องนั้นๆ แล้ว ก็ไม่มีข้อกำหนดที่จะต้องดำเนินการภายใต้กฎหมายอาหารอีก ได้แก่ กฎหมายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปี ๑๙๙๙ กฎหมายไวน์ ปี ๒๐๐๓

๖) การวัดความเสี่ยงแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน (Sectors) ตามระดับความเสี่ยงจากสูงไปต่ำ ได้แก่ Schedule ๑ sectors (ต้องมีการวัดความเสี่ยงโดยแผนการควบคุมอาหาร) Schedule ๒ sectors (แบ่งออกเป็น levels ๓ ถึง ๑ และต้องมีการวัดความเสี่ยงโดย National Programmes ซึ่งเป็นโปรแกรมของประเทศที่ MPI กำหนดขึ้นมาเพื่อการควบคุมความเสี่ยง) และ Schedule ๓ sectors (ไม่ต้องมีการวัดความเสี่ยง) โดยมีส่วนที่หักห้อนกัน คือ สำหรับธุรกิจที่ไม่จดอยู่ใน Schedule ๑-๓ sectors จะถูกจัดอยู่ใน level ๓ ซึ่งต้องมีการวัดความเสี่ยงโดย National Programme สำหรับธุรกิจที่มีข้อนกันตั้งแต่ ๒ หรือมากกว่า ๒ sectors สามารถดำเนินการภายใต้การวัดความเสี่ยงที่สูงที่สุด หรือสามารถดำเนินการในส่วนของธุรกิจที่แตกต่างกันภายใต้การวัดความเสี่ยงที่เหมาะสมกับธุรกิจนั้นๆ โดยกฎหมายมีการยกเว้น สำหรับ Schedule ๓ sectors มีกำหนดอยู่ในมาตรา ๓๑ เป็นเรื่องการสื่อสารข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง มาตรา ๓๓ การยกเว้นของ CE มาตรา ๓๔ การยกเว้นโดยคำสั่งของคณะกรรมการ มาตรา ๓๔๕ ถึง ๓๔๗ การยกเว้นสำหรับการส่งออก การยกเว้นสำหรับกฎหมายอื่นๆ เช่น กฎหมายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ปี ๑๙๙๙ อยู่ในมาตรา ๓๔๘ กฎหมายไวน์ ปี ๒๐๐๓ มาตรา ๓๕๐

๗) ความรับผิดชอบของการทำธุรกิจอาหาร หน้าที่เบื้องต้น การทำให้มั่นใจว่าอาหารมีความปลอดภัยและมีความเหมาะสม หน้าที่ในการดำเนินการภายใต้แผนการควบคุมอาหารหรือ National

Programme ซึ่งรวมถึงการทำให้มั่นใจว่าธุรกิจได้รับการทวนสอบ การยอมให้หน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ และคนที่ได้รับการยอมรับแล้วเข้าไปทวนสอบธุรกิจ

๔) บทบาทและกระบวนการการให้การยอมรับ

- บทบาทของหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับและคนที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่ การดำเนินกิจกรรมการทวนสอบ การประเมินแผนการควบคุมอาหาร หน่วยงานจัดการและทำให้เกิดผลสำเร็จในการทวนสอบ และคนที่ได้รับการยอมรับดำเนินการทวนสอบ

- หน่วยงานที่ได้รับการยอมรับและคนที่ได้รับการยอมรับ ดำเนินการให้การยอมรับ โดย MPI ได้รับการทดสอบอย่างเหมาะสมและถูกต้อง มีการกำหนดกฎระเบียบในเรื่องของความรู้ ความสามารถ คุณสมบัติ และประสบการณ์อุปมา

๕) ประเภทของการให้การยอมรับ ได้แก่ การยอมรับตามการสมัคร การกำหนดโดยหน่วยงานภาครัฐ การกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในพื้นที่ หน่วยงานที่มีอำนาจในพื้นที่มีบทบาทในการทวนสอบเพียงหน่วยงานเดียวสำหรับธุรกิจในพื้นที่นั้นๆ

๖) หน้าที่ของหน่วยงาน ได้แก่ การหาทรัพยากรอย่างพอเพียง การรักษาความลับของข้อมูล การจัดการในเรื่องความมีส่วนได้ส่วนเสีย หน้าที่ของคน ได้แก่ การคงไว้ซึ่งข้อกำหนดในเรื่องความรู้ ความสามารถ การคงไว้ซึ่งความเป็นกลางและความมีอิสระ การคงไว้ซึ่งการรักษาความลับ การรายงานส่วนที่ไม่สอดคล้อง

๗) อำนาจ สิทธิในการเข้าถึงหลักฐาน ข้อมูล และอาหาร อำนาจในการเปิดตู้บรรจุ สินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ อำนาจในการขึ้นบ่งหรือทำเครื่องหมายให้อาหาร สำหรับอำนาจของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยอาหาร ได้แก่ อำนาจในการเข้าตรวจสอบ สุ่มตัวอย่าง อำนาจในการกำหนดเอกสาร การถ่ายรูป การขอสำเนาเอกสาร ข้อสังเกตในการพัฒนาปรับปรุง อำนาจในการจับกุม กักขัง ควบคุม อำนาจในการหยุดการดำเนินการ การปิดสถานที่ อำนาจในการค้นหาหลักฐาน การกำหนดความสอดคล้องและเครื่องมือในการบังคับใช้ การฝ่าฝืน การกระทำผิดกฎหมาย ลำดับของเรื่องความสอดคล้องและข้อสังเกตในการพัฒนาปรับปรุง การฟ้องร้อง

๑.๓ ระบบการจัดการหน่วยงานขึ้นทะเบียน (Recognized Agencies)

หน่วยงานขึ้นทะเบียน (Recognized Agencies) ทำหน้าที่เหมือนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและมีกฎหมายในการดำเนินการรองรับ แต่หน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนจะไม่สามารถกำหนดบทลงโทษได้ นอกจากนี้หน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนยังทำหน้าที่รายงานผลต่อ MPI ซึ่ง MPI จะใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามผู้ประกอบการและประเมินประสิทธิภาพของหน่วยงานนั้นด้วย โดยมีภาพรวมของการดำเนินงานประกอบด้วย

๑) บทบาทของระบบการตรวจสอบประเมิน

ระบบความปลอดภัยของประเทศไทยและ ดำเนินการอย่างเป็นระบบภายใต้กฎหมายและมาตรฐานต่างๆ ที่ได้มีการประกาศใช้ทั้งในประเทศและระดับสากล รวมถึงมีการติดตามการใช้สารเคมีและการควบคุมจุลินทรีย์โดยระบบการประกันและระบบการตรวจสอบรับรอง โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะมีการรายงานกิจกรรมที่ดำเนินการและความสอดคล้องกับกฎระเบียบที่กำหนดขึ้น

๒) บทบาทของทีมผู้ตรวจประเมิน

ทีมผู้ตรวจประเมินของ MPI จะตรวจประเมินตามกฎหมาย ความสอดคล้องและความเหมาะสม รวมถึงระดับของประสิทธิภาพของระบบการควบคุมตามมาตรฐานและกฎหมายที่ได้ประกาศใช้สำหรับควบคุม โดยจะทำการตรวจสอบประเด็นที่ทำให้เกิดความสงสัยในประเด็นที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและดำเนินตามคติตามกฎหมาย เช่น กฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ได้กำหนดอำนาจให้หน่วยงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจสอบ วิเคราะห์และยึดผลิตภัณฑ์ได้

๓) ความสัมพันธ์ระหว่าง MPI และหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ซึ่งมีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒

๑.๔ แผนการควบคุมอาหาร (Food Control Plans)

การนำเอาแผนการควบคุมอาหาร (Food Control Plan) ไปใช้ในพื้นที่ โดยหน่วยงาน Territorial Authorities และการทวนสอบโดยหน่วยงานที่ MPI ให้การยอมรับ ซึ่ง MPI กำหนดให้มีการจัดทำเป็นหนังสือ Information booklet for the Food Service and Catering Food Control Plan เพื่อแจกจ่ายให้กับธุรกิจอาหาร (ลักษณะการให้บริการและเป็นร้านจำหน่ายอาหาร) เอาไปเป็นตัวอย่างในการจัดทำ Food Control Plan ให้สอดคล้องตามที่ MPI กำหนด โดยที่หน่วยงาน Territorial Authorities ในพื้นที่จะส่งผู้ประเมินไปทำการประเมินตามแผนการควบคุมดังกล่าว

การลงพื้นที่ในการตรวจประเมินจริงโดยหน่วยงาน Hutt City ซึ่งเป็นหน่วยงานประเภทการตรวจด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Inspections) จะดำเนินการประเมินตามแผนการควบคุมอาหาร (Food Control Plan) ที่ MPI กำหนด ในการตรวจประเมินครั้งนี้ดำเนินการประเมินโดยผู้ประเมิน คือ คุณ Vanessa Coull ในการประเมินมีการใช้เอกสาร ได้แก่ รายการตรวจประเมินแผนการควบคุมอาหาร (Food Control Plan – Audit Checklist) ซึ่งผู้ประเมินทำหนังสือแจ้งทางธุรกิจอาหาร คือ ร้านอาหารในโรงแรม Angus Inn ไว้แล้วถึงประเด็นที่จะดำเนินการประเมิน โดยการประเมินครั้งนี้ผู้ประเมินมีการเปิดประชุม ได้แก่ แนะนำผู้ประเมิน วัตถุประสงค์การประเมิน กำหนดการประเมิน เรื่องที่จะประเมิน หลังจากนั้นผู้ประเมินทำการสุ่มทวนสอบในเรื่องการฝึกอบรมและการควบคุม สุขอนามัยของมือ การทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อโรค และการทวนสอบอุณหภูมิ วิธีการประเมินดังกล่าวดำเนินการโดยการทวนสอบเอกสารแผนการควบคุมอาหารของร้านอาหาร และลงในพื้นที่ประกอบอาหาร (ผู้ประเมินทำการทวนสอบเอกสารย้อนหลังไปอย่างน้อย ๓ เดือน แต่ร้านอาหารมีการเก็บเอกสารไว้เป็นเวลา ๓ ปี) จากนั้นผู้ประเมินสรุปผลการประเมินในการประชุมปิดร่วมกับตัวแทนของร้านอาหารโดยรายงานในส่วนที่ดีของร้านอาหาร ได้แก่ การติดเอกสารมาตรฐานสุขอนามัยของบุคคลไว้ในสถานที่ประกอบอาหาร การติดเอกสารวิธีการล้างมือที่ถูกต้อง การบันทึกการดำเนินการต่างๆ ซึ่งสรุปผลการทวนสอบไม่มีประเด็นข้อบกพร่อง โดยทางหน่วยงานจะจัดทำรายงานตามแบบฟอร์มรายงานการตรวจประเมินตามแผนการควบคุมอาหาร (Food Control Plan - Audit Report) ส่งเอกสารทั้งหมดเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ ให้กับ MPI สำหรับเอกสารการออกข้อบกพร่อง (Corrective Action Request) จะใช้เมื่อพบร่วมกับความไม่สอดคล้องเท่านั้น

๑.๕ การส่งออกสินค้าพืชและสารเคมีตกค้างในสินค้าพืช (Pesticide Residues and Export Horticulture)

ประเทศนิวซีแลนด์มีระเบียบว่าด้วยเรื่องการส่งออกสินค้าพืชและสารเคมีตกค้างในสินค้าพืช ซึ่งประกอบด้วย

๑) กฎหมายส่วนประกอบพืชและยาสัตว์ ปี 1997 (Ag. Compounds & Vet. Medicines Act 1997) มีสาระสำคัญเพื่อควบคุมการนำเข้า การผลิต การจำหน่ายและการใช้ยาปฏิชีวนะ ที่ต้องได้รับอนุญาตจาก MPI

กฎหมาย ACVM นี้ นี้มีรายละเอียดในการควบคุมการจำหน่ายและการใช้สารเคมีในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ คือ สารปราบศัตรูพืชและแมลง ปุ๋ยและยาสัตว์ การจัดการความเสี่ยงสำหรับการค้าผลิตภัณฑ์ ขั้นต้น (ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์สัตว์) ความปลอดภัยของสินค้าเกษตร ความปลอดภัยของอาหารสำหรับผู้บริโภค การขึ้นทะเบียนและติดป้ายการผ่านการประเมินก่อนจำหน่าย มีวิธีการใช้ (การติดป้ายกล่าวอ้างที่แสดงระยะเวลาในการเก็บรักษาสินค้า) คำเตือน การป้องกัน และข้อกำหนดในการใช้งาน

๒) กฎหมายวัตถุอันตรายและสิ่งมีชีวิตใหม่ ปี 1996 (Hazardous Substances & New Organisms Act 1996) มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ การจำหน่ายและใช้สารเคมี วัตถุอันตราย สารปราบศัตรูพืช ที่ต้องได้รับอนุญาตจาก NZ EPA

กฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้ต้องมีการอนุมัติการใช้สารเคมีอันตราย โดยครอบคลุม เคมีทางอุตสาหกรรม เคมีทางการเกษตร ยาสัตว์ การกำหนดปริมาณสารพิษสูงสุด การเปิดเผยข้อจำกัดทางสิ่งแวดล้อม

๓) กฎหมายอาหาร ปี 1981 (Food Act 1981 (under revision)) ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือ ไม่อนุญาตให้จำหน่ายอาหารที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ที่มีผลเป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีการกำหนดมาตรฐานอาหาร ตามรหัสอาหาร ANZ ที่มีกำหนดค่า MRLs ไว้

กฎหมายฉบับนี้ มีการกำหนดปริมาณสารตกค้างสูงสุด ซึ่ง MPI เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการกำหนดเป็นมาตรฐาน โดยมีการปรับปรุงเมื่อ 2-3 ครั้งในปีที่ผ่านมา มาตรฐานดังกล่าวนำไปใช้กับอาหารที่จำหน่ายในประเทศ นำเข้าและส่งออก สำหรับอาหารนำเข้า ยอมรับปริมาณสารตกค้างสูงสุด MRLs ตามมาตรฐาน Codex และสำหรับปริมาณสารตกค้างสูงสุดนี้ใช้รหัสมาตรฐานอาหารอสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ โดยมีการนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศนิวซีแลนด์ด้านความปลอดภัยอาหารยกเว้นค่า MRLs และยอมรับค่า MRLs ที่เป็นที่ยอมรับจากทั่วโลก ๒ ฝ่าย

ประเทศนิวซีแลนด์ดำเนินการตามหลักของมาตรฐาน Codex และขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงของ FAO/ OECD ในการตรวจประเมินความปลอดภัยด้านอาหารและการกำหนดค่า MRLs สำหรับพืชอาหาร อนุญาตให้มีการกำจัดศัตรูพืชตกค้างได้เท่าที่อนุญาตหรือกำหนดหากพบสารกำจัดศัตรูพืชที่ใช้ในการปลูกพืชในระบบ GAP ปริมาณที่บริโภคเข้าไปต้องไม่มีผลทางโภชนาการหรือสุขภาพ นอกจากนี้ปริมาณสารตกค้างสูงสุดได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับกับการปลูกพืชในระบบ GAP ดังนั้นปริมาณสารตกค้างสูงสุดจึงไม่ใช้ข้อจำกัดพื้นฐานด้านความปลอดภัยอาหาร

การตรวจติดตามสารกำจัดศัตรูพืชต่อกัน MPI มีโครงการตรวจสอบเฝ้าระวังสารต่อกันในอาหาร โดยมีการสุ่มตัวอย่างอาหารที่มีความเสี่ยง 8-10 ตัวอย่างต่อปี ซึ่งผลการวิเคราะห์สารต่อกันมีอยู่ในเว็บไซต์ของ MPI นอกจากนี้ MPI ยังทำการสำรวจอาหารทั้งหมดโดยการทดสอบสารต่อกันจากอาหารที่นำมาบริโภค และทดสอบสารต่อกันในอุตสาหกรรมสำหรับการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

ผลกระทบทางการค้า จากกระบวนการกำหนดปริมาณสารพิษต่อกันที่คล้ายกันในประเทศ หลายประเทศเป็นส่วนใหญ่ ได้นำมากำหนดเป็นมาตรฐาน GAP ของประเทศ ส่วนปริมาณสารต่อกันสูงสุดที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ เกิดจากความแตกต่างของสารกำจัดศัตรูพืช โรคและแมลง การปฏิบัติที่แตกต่างกันในการปลูก ซึ่งค่า MRLs ของประเทศนำเข้าได้นำมาประยุกต์ใช้กับอาหารที่นำเข้า โดยผู้ส่งออกของประเทศนิวซีแลนด์ต้องมั่นใจว่าได้ดำเนินการสอดคล้องตามค่า MRLs ที่กำหนด

โปรแกรมการยอมรับสารต่อกัน เกษตรกรส่วนใหญ่ที่ปลูกพืชเพื่อการส่งออกจะนำโปรแกรมนี้มาใช้ โดยมี 4 ปัจจัยในการดำเนินงาน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับปริมาณสารต่อกันสูงสุด โปรแกรมวิธีการพ่นสารเคมีสำหรับสินค้าส่งออก การตรวจประเมินบันทึกการฉีดพ่นสารเคมีประจำวัน และการตรวจติดตามสารพิษต่อกัน โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ปลูกพืชเพื่อการส่งออกเหล่านี้จะได้รับการรับรอง GLOBAL GAP แล้ว ซึ่งนักจากการควบคุมเรื่องสารพิษต่อกันแล้วยังเน้นเรื่องคุณภาพของสินค้า และการตรวจสอบย้อนกลับอีกด้วย

MPI ได้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อการค้าสินค้าพืชของประเทศ ได้แก่ MPI ได้รับรวมข้อมูลปริมาณสารพิษต่อกันสูงสุดของประเทศต่างๆ ทั่วโลกไว้ในเว็บไซต์ของ MPI การเขียนทะเบียนและเลือกใช้ห้องปฏิบัติการที่มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์สารต่อกัน การให้คำปรึกษาในการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกวิธีสำหรับสินค้าส่งออก และการประชุมคณะกรรมการพิจารณาสารกำจัดศัตรูพืชที่ต่อกัน สำหรับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของประเทศนิวซีแลนด์ในการปลูกพืชเพื่อการส่งออกซึ่งดำเนินการมา 20 ปีแล้วนั้น มีปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจถึงความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการค้า การร่วมมือกันระหว่างเกษตรกรและผู้ส่งออก การรวบรวมข้อมูลปริมาณสารพิษต่อกันที่ประเทศไทยค้ำกำหนดไว้ ข้อมูลสถิติการลดการใช้สารกำจัดศัตรูพืชในการปลูกพืช การจัดทำบันทึกและเก็บหลักฐานที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และการวิเคราะห์ผลที่รวดเร็ว

๑.๖ ระบบการรับรองสุขอนามัยพืชเพื่อการส่งออกของประเทศนิวซีแลนด์ (New Zealand export phytosanitary certification system)

ระบบการรับรองสุขอนามัยพืชเพื่อการส่งออกของประเทศนิวซีแลนด์ มีองค์กรที่รับผิดชอบใน 3 ส่วน ตามรูปแบบของการควบคุมตามกฎหมาย (Regulatory Model) ซึ่งลักษณะการประสานงานและดำเนินงานในการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช มีลักษณะเป็นทั้งแบบบันลั่งล่างและจากล่างขึ้นบน โดยองค์กรทั้ง 3 ส่วน ประกอบด้วย

๑) กระทรวงอุตสาหกรรมชั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industry: MPI) กำหนดมาตรฐานในการอนุมัติให้หน่วยงาน IVAs และ MAO ดำเนินการตรวจสอบสินค้าพืชเพื่อออกใบรับรองสุขอนามัยพืช สำหรับการส่งออก การตรวจสอบและพิสูจน์ความถูกต้องเมื่อเกิดปัญหาข้อผิดพลาด การกำหนดค่าใช้จ่ายและ

ค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจรับรอง การกำหนดประเด็นเงื่อนไข การประชุมเจรจา และการติดตาม กฎเกณฑ์ ระเบียบ ของประเทศไทย (ในการนำเข้าและส่งออก)

(๒) หน่วยงานตรวจสอบอิสระ/หน่วยงานที่ได้รับการอนุมัติจาก MPI ให้ดำเนินการตรวจสอบสุขอนามัยพืชเพื่อ การส่งออก โดยดำเนินการตรวจวิเคราะห์ความเสี่ยง ตรวจพื้นที่การผลิตและสำรวจศัตรูโรคพืช ตรวจและ ควบคุมขั้นตอนการกำจัดศัตรูพืช ทำการกำหนดเพื่อรับระบบการตรวจปล่อยล่วงหน้า (Pre Clearance) ประกันคุณภาพการส่งออกโดยดำเนินกิจกรรมโปรแกรมการรับรองสุขอนามัยพืช และตรวจสอบรับรองตามคำ ร้องขอ

(๓) บริษัท ห้างหุ้นส่วน บุคคลทั่วไป หรือ หน่วยงาน/องค์กรที่ได้รับการอนุญาตตามกฎหมาย ให้เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เตรียมการรับรองสุขอนามัยพืชเพื่อการส่งออกโดยเฉพาะ ซึ่งต้อง สอดคล้องตามระเบียบ กฎเกณฑ์เงื่อนไขและสอดคล้องตามมาตรฐานระบบการรับรองเพื่อการส่งออก โดยหน่วยงาน MPI Approved Organisations : MAO ได้รับอนุมัติจาก MPI ให้ดำเนินการตามมาตรการ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัยพืช การสุ่มตัวอย่าง การตรวจสอบสุขอนามัยพืช การพิสูจน์ยืนยันและ การตรวจสอบย้อนกลับ การร้องขอการออกใบรับรองสุขอนามัยพืชทาง ePhyto และการสมัครเพื่อขอใช้ เครื่องหมายการรับรอง ISPM ๑๕ โดยหน่วยงานต้องรายงานผลการตรวจสอบไปที่ MPI

ระบบการรับรองเพื่อการส่งออกของ MPI มี ๒ แนวทาง คือ (๑) การตรวจสอบสุขอนามัยพืช ณ จุดส่งมอบ โดยจะดำเนินการตรวจสอบสุขอนามัยสินค้าพืชเพื่อการส่งออก ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของ ประเทศไทย พร้อมทั้งการตรวจสอบและการรับรอง (๒) ได้รับการอนุมัติโคงการเพื่อดำเนินงานตามองค์กรที่ ออกใบรับรองสุขอนามัยพืช หากเป็นแบบภาครัฐกับภาครัฐ ใบรับรองจะมีผลบังคับเมื่อมีการจัดทำข้อมูล เฉพาะ IPPC สภาพของผลิตภัณฑ์ก่อนการส่งออก และนำเข้าซึ่งต้องเป็นไปตามระเบียบข้อกำหนดทาง สุขอนามัยพืชของประเทศไทย โดยจดทะเบียนโดย MPI ที่เทียบเท่ากับ NPPO

๑.๗ คณะกรรมการความสอดคล้องและภาพรวมทีมงานที่ร่วมปฏิบัติงาน (ด้านอาหาร)

(Compliance Directorate & Operational Coordination (Food) Team Overview)

MPI มีการพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวง สาธารณสุขให้อยู่ในระดับเดียวกัน โดยมีการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของโรคที่เกิดจากอาหาร เพื่อ รวบรวมไว้เป็นหลักฐาน การตรวจสอบความไม่สอดคล้องของรายงาน ตรวจสอบแหล่งที่มาของทรัพยากร รวมทั้งการพัฒนาเอกสารคู่มือ ขั้นตอนการทำงาน กฎเกณฑ์ ระเบียบ การสนับสนุนในการดำเนินงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับระเบียบกฏเกณฑ์ของประเทศไทยสเตรเลีย การบันทึกผลรายงานความปลอดภัย ด้านอาหาร การตัดสินการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ตามภารกิจ และการเตรียมความพร้อมในการเรียกคืนสินค้าที่มีความผิดพลาด สำหรับการบังคับใช้กฎหมาย ประกอบด้วยขั้นตอนการร้องเรียน การตรวจสอบประเมิน การบริหารจัดการ ความรับผิดชอบ และการแก้ไขปัญหา

ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่มีผลต่อสาธารณสุข ต้องดำเนินการให้เร็วที่สุดเพื่อลดลง ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น โดยดำเนินการพิสูจน์หลักฐาน การตรวจสอบข้อเท็จจริง และการพิจารณาตัดสินเพื่อแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องตามมาตรฐาน ระเบียบ เงื่อนไข/การปฏิบัติที่เกิดจาก การซื้อขายที่ผิดพลาดจำเป็นต้องมีการพิสูจน์หลักฐาน การตรวจสอบข้อเท็จจริง และการพิจารณาตัดสินเพื่อ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยหากเกิดกรณีที่ไม่ปลอดภัยขึ้นจะมีการดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งต้องจัดเตรียม พิสูจน์ให้เห็นด้วยพยานหลักฐานที่เพียงพอเป็นเหตุเป็นผล และต้องเป็นไปตามเงื่อนไข บางกรณีอาจถึงขั้น การเรียกคืนสินค้า ซึ่งเป็นกระบวนการป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชน มีการดำเนินการโดยนำอาหาร หรืออาหารที่มีความเสี่ยงออกจากห้องตลาดหรือศูนย์กระจายสินค้า อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว การเรียกคืนสินค้ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น

(๑) กฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ กรณีการเรียกคืนสินค้า เพื่อตรวจสอบ การจำแนก วัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์สัตว์ที่มีปัญหาด้านความปลอดภัยอาหาร และอื่นๆ เช่น สินค้ากับการติดเชื้อกัน ทั้งนี้ เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหา นำสินค้าที่มีปัญหาออกจากห้องตลาด

(๒) กฎหมายอาหาร กรณีเรียกคืนสินค้า อาหารและอาหารเสริม ส่วนประกอบของอาหาร เพื่อนำมาตรวจสอบ แก้ไขปัญหาของอาหารและอาหารเสริม ส่วนประกอบของอาหารที่มีการปนเปื้อน ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย การติดเชื้อหรือคำอธิบายไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้อง

ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม กรณีการเรียกคืนสินค้า การติดตามสิ่งที่เกิดปัญหาผลิตภัณฑ์ใน อุตสาหกรรมอาหารทั้งการจัดการธุรกิจภายใต้ APA, RMP, กฎหมายอาหาร โดยมีการกำหนดมาตรฐาน ระเบียบปฏิบัติ และการพัฒนาแนวทาง เมื่อมีการเรียกคืนสินค้า MPI จะรับผิดชอบในการประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการเรียกคืนสินค้า คือการพิสูจน์ความจริงที่เกิดขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินการนำสินค้าที่ มีปัญหาออกจากห้องตลาด โดยการประกาศเรียกคืนสินค้า เมื่อผู้บริโภคหรือลูกค้าร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งแล้วมีปัญหา การผลิต การนำเข้าหรือการกระจายสินค้ามีปัญหา และจากการรายงานผลของการตรวจ ติดตามระเบียบข้อบังคับ และการตรวจสอบของหน่วยรับรอง การเรียกคืนสินค้าจะดำเนินการได้ต้องมี ข้อมูลที่ใช้ประกอบการตรวจประเมินความเสี่ยง โดยพิจารณาจากกฎหมาย หลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ ข้อมูลประกอบต่างๆ เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้อง มาตรฐาน ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งระดับการเรียกคืนสินค้ามี ๒ ระดับ คือ เรียกคืนจากผู้บริโภคและเรียกคืนจากผู้ค้า ลำดับความสำคัญของการเรียกคืน มี ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับสูงสุด ปานกลาง และต่ำ ซึ่งทางการประกาศเรียกคืนสินค้า คือ การโฆษณา การลงหนังสือพิมพ์ การจัดทำป้ายขายของ วิทยุ/โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ของบริษัท การแจ้งรหัสสินค้า และข้อตกลง ระหว่างผู้จัดส่งสินค้า

MPI ได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงกระบวนการเรียกคืนสินค้า โดยพิจารณาจากกฎหมาย ระเบียบ เงื่อนไข ในกฎหมายอาหาร การตรวจสอบย้อนกลับสินค้าในกรณีเกิดปัญหา ระบบการรับรองและการตรวจ ประเมินสินค้า การทดลองเรียกคืนสินค้าเพื่อการปรับปรุงการตรวจสอบย้อนกลับ การบริหารจัดการใน การส่งออกสินค้า และการทบทวนการเรียกคืนสินค้า สำหรับกิจกรรมอื่นๆ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน คือ การตรวจสอบหาความจริง การตรวจหาสารซัลเฟอร์ในเนื้อสัตว์ การติดเชื้อกบนสินค้านำเข้า

๑.๔ รูปแบบการควบคุมการผลิตทางด้านเกษตรอินทรีย์

MPI มีการควบคุมสินค้าเกษตรอินทรีย์ ผ่านทางข้อกำหนดการผลิตและการตลาดในประเทศไทย รวมทั้งการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนในการประกันสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นทางการระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล คือ The Official Organic Assurance Programme (OOAP) ซึ่งยังคงใช้รูปแบบการบังคับใช้กฎหมายของ MPI เมื่อก่อนกับสินค้าอื่นๆ คือ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ MPI ให้การยอมรับส่วนที่ ๒ คือ หน่วยงานตัวแทนที่เป็นบุคคลที่ ๓ (Third Party Agencies) ที่เป็นหน่วยรับรองด้านเกษตรอินทรีย์ (Organic CBs) ที่มาทำการประเมินหรือทวนสอบ ส่วนที่ ๓ ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ขึ้นทะเบียน โดย MPI ได้ทำ MoU กับหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ที่ทำหน้าที่ไปให้การรับรองระบบงานแก่ CBs สำหรับมาตรฐาน MPI ได้กำหนดมาตรฐานเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ MPI Standard OP1 (ข้อกำหนดสำหรับหน่วยงานตัวแทนที่เป็นบุคคลที่ ๓) MPI Standard OP2 (หน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับหน่วยงานตัวแทนที่เป็นบุคคลที่ ๓) MPI Standard OP3 (ข้อกำหนดสำหรับหน่วยงานผู้ประกอบการ) ซึ่งส่วนของผู้ประกอบการจะมีข้อกำหนดในการเข้าถึงตลาดต่างประเทศหรือ OMARs และมาตรฐานการผลิต เช่น กฎหมายทางเทคนิค OOAP ด้วย

หน่วยงาน OOAP มีการจัดทำมาตรฐาน นำโปรแกรมไปใช้จริง ทวนสอบโปรแกรม ทำให้มีหน่วยงานบุคคลที่ ๓ และคนที่ได้รับการยอมรับ ปัจจุบันมี ๒ หน่วยงานที่เป็น CBs ที่ MPI โดย OOAP ให้การยอมรับได้แก่ AsureQuality และ BioAgro ซึ่ง OOAP MPI จะไปทวนสอบความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบประเมินติดตามการดำเนินการตรวจของผู้ตรวจสอบทุกคนที่ได้รับการยอมรับจาก ๒ หน่วยงานดังกล่าว มีความถี่ ๑ ครั้งใน ๒ ปี มีการติดตามร่วมไปกับ JAS-ANZ (AB ของประเทศไทย) สำหรับ MPI จะประเมินผู้ประกอบการในลักษณะรายเดียวเท่านั้น ไม่มีแบบรายกลุ่มเหมือนบางมาตรฐาน

การเข้าเยี่ยมชมบริษัท BioAgro มีการบรรยายให้รู้จักหน่วยงาน โดยคุณ Michelle Glogau และคุณ Marcus Coomer บริษัท BioAgro เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ๑๙๘๓ มีการออกใบอนุญาต ๖๔๐ ฉบับ ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมีมากกว่า ๑,๐๐๐ ราย ในพื้นที่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ เฮกเตอร์ ให้การรับรองในประเทศไทยซึ่งแลนด์และประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียนแปซิฟิก เช่น มาเลเซีย เป็นต้น ประเทศไทยสินค้าที่ให้การรับรองได้แก่ ผลผลิตขั้นต้น สินค้าที่ผ่านกระบวนการ โรงคัดบรรจุและห้องเย็น การค้าปลีกและค้าส่ง ผลิตภัณฑ์จากปา ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มาตรฐานที่ให้การรับรอง ได้แก่ MPI, USDA NOP, JAS, COR ของแคนาดา, Pacific Organic Standards (POS), EU regulation บริษัทฯ ได้รับการรับรองระบบงานจาก JAS-ANZ และ IOAS บริษัทฯ มีกระบวนการตรวจสอบโดยสรุปเป็นไปตามหลักสากล คือ มีการสมัคร 送ผู้ตรวจสอบไปตรวจประเมิน นำผลเข้าคณะกรรมการตัดสินใจ ออกใบรับรอง เมื่อครบอายุใบรับรองจะดำเนินการตรวจประเมินใหม่

๑.๕ กฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๘๙ และโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง

การควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์ เป็นไปตามรูปแบบของการควบคุมตามกฎหมาย ๓ ส่วน ตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ซึ่งผู้ควบคุมกฎหมาย มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานสำหรับประกันการปกป้องผู้บริโภค ผู้ทวนสอบที่ได้รับการยอมรับดำเนินการตรวจสอบโดยมีความเป็นอิสระ และโรงงานปฏิบัติสอดคล้องตามมาตรฐาน การผลิตเนื้อสัตว์และมีการใช้แผนการจัดการความเสี่ยง สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎหมายผลิตภัณฑ์

สัตว์ ปี ๑๙๙๙ (ควบคุมตั้งแต่การผลิตขั้นต้นจนถึงกระบวนการผลิตขั้นที่ ๒) และกฎหมายอาหาร ปี ๑๙๙๗ ซึ่งกำลังจะเปลี่ยนไปใช้กฎหมายอาหาร ปี ๒๐๑๔ (ควบคุมตั้งแต่กระบวนการผลิตขั้นที่ ๒ จนถึงการจำหน่ายภายในประเทศ) โดยกฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๙๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการความเสี่ยงที่จะเป็นภัยคุกคามและสุขภาพสัตว์จากผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบจากสัตว์ และอำนวยความสะดวกในการเข้าสู่ตลาด ขอบข่ายของกฎหมายดังกล่าว คือ ผลิตภัณฑ์สัตว์ทั้งหมด กระบวนการผลิตขั้นต้นของผลิตภัณฑ์สัตว์ ส่วนที่เป็นข้อยกเว้น หรือการรวมไว้กับกฎหมายอื่น นอกจากนี้ กฎหมายดังกล่าวยังมีการควบคุมใน ๕ ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ๑) โปรแกรมการจัดการความเสี่ยง (๑) scheme การควบคุมกฎหมาย ๒) การคุ้มครองโดยมีระบบการรับประกันอย่างเป็นทางการ ๓) หน้าที่ ๔) หน่วยงานและคนที่ได้รับการยอมรับ

๑) โปรแกรมการจัดการความเสี่ยง มีการพัฒนาโปรแกรมเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยบริษัทฯ การจัดการในเรื่องความรู้อันตรายทางชลุลชีววิทยา เคมี และพิสิกส์ การส่งเสริมในเรื่องสุขภาพ และการแสดงฉลากที่เป็นจริง การผลิตผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การตรวจสอบที่เป็นอิสระตามช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องตามข้อกำหนดของกฎหมาย

๒) scheme การควบคุมกฎหมาย โปรแกรมการตรวจสอบและการควบคุมถูกกำหนดขึ้นและดำเนินการจัดการโดย MPI ซึ่ง scheme ดังกล่าวจะจัดทำขึ้นเมื่อโปรแกรมการจัดการความเสี่ยงไม่เหมาะสม หรือนำไปใช้ปฏิบัติไม่ได้ scheme สามารถจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นต่อภาคธุรกิจในการดำเนินการตามโปรแกรมของประเทศไทย และกรณีที่จำเป็นต้องให้สอดคล้องตามข้อกำหนดของตลาดต่างประเทศ

๓) การคุ้มครองโดยการรับประกันอย่างเป็นทางการ เพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องตามข้อกำหนดของตลาด เป็นการคงไว้ซึ่งความซื่อสัตย์ของระบบประกันของประเทศไทยนิวไฮแลนด์ รวมทั้งการขึ้นทะเบียนของผู้ส่งออก การให้การรับประกันอย่างเป็นทางการ

๔) หน้าที่ บุคคลภายใต้กฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๙๙ ที่มีหน้าที่แน่นอน ได้แก่ ผู้ดำเนินการ ตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง ผู้ส่งออก บุคคลที่ได้รับการยอมรับ โดยแต่ละบุคคลมีหน้าที่ ดังนี้

- หน้าที่ของผู้ดำเนินการตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง ได้แก่ ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย ผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๙๙ ข้อบังคับหรือข้อจำกัดต่างๆ การให้ทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์ เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมหรือหัวหน้างานผู้ควบคุม สิ่งปลูกสร้าง อาคารหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสม การอนุญาตให้บุคคลที่ได้รับการยอมรับเข้ามาทวนสอบ การแจ้งให้ผู้บริหารทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่ผู้ทวนสอบแจ้งไว้

- หน้าที่ของผู้ส่งออก ได้แก่ การทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยนิวไฮแลนด์ ทำให้สอดคล้องกับข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการส่งออก 送รายงานไปยัง MPI ถ้า ผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือถูกปฏิเสธจากประเทศไทยปลายทาง และการเก็บบันทึกอย่างเหมาะสม

- หน้าที่ของบุคคลที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่ การดำเนินการให้สำเร็จตามหน้าที่ในส่วนของขอบข่ายเฉพาะเท่านั้น การจัดหาทรัพยากรให้เพียงพอ การคงรักษาไว้ซึ่งระบบนโยบายและขั้นตอนการ

ดำเนินการในการรักษาความลับ ระบบและกระบวนการในการจัดการกับความมีส่วนได้ส่วนเสีย สภากาชาดดำเนินการที่สอดคล้องและการควบคุมที่เหมาะสม การกระทำผิดกฎหมายซึ่งไม่สอดคล้องกับหน้าที่

(๕) หน่วยงานและคนที่ได้รับการยอมรับ กฎหมายเป็นเหมือนตัวแทนของ MPI ใน การแสดงถึงส่วนงานเฉพาะที่มีการมอบหมายไปยังหน่วยงานและคนที่ได้รับการยอมรับ เช่น การประเมินหรือการทวนสอบโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง การทวนสอบการดำเนินธุรกิจที่ดำเนินการภายใต้ scheme การควบคุมกฎหมาย การทวนสอบการดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับข้อกำหนดการส่งออก การทดสอบและการวิเคราะห์วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์สัตว์ของห้องปฏิบัติการ การสุ่มตัวอย่างในการทวนสอบและการตรวจสอบติดตาม งานหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๘๘ โดยที่หน่วยงานและคนที่ได้รับการยอมรับนั้นต้องสอดคล้องตามข้อกำหนด เช่น ความรู้ความสามารถที่เป็นผลให้เกิดการยอมรับ การทำสัญญาและการจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการทำธุรกิจตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง และการปฏิบัติตามหน้าที่ เป็นต้น

การควบคุมตามกฎหมายของการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์ มีกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎหมายผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๑๙๘๘ ข้อบังคับผลิตภัณฑ์สัตว์ ปี ๒๐๐๐ ข้อจำกัดและประกาศ มาตรฐานและแนวทางการดำเนินงานของโรงงาน โดยผ่านกระบวนการ ดังนี้

- การยืนยันความถูกต้อง (Validation) เป็นการยืนยันว่าโปรแกรมการจัดการความเสี่ยงสมบูรณ์ และสามารถทำให้กระบวนการผลิตเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่วนประกอบ ได้แก่ ระบบเอกสารที่สมบูรณ์ สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมใช้งาน โปรแกรมการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ อาจกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลหลังจากการดำเนินการตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยงไปแล้ว

- การประเมิน (Evaluation) เป็นการตรวจประเมินที่เป็นอิสระยืนยันได้ว่าระบบเอกสารสมบูรณ์ สอดคล้องตามข้อกำหนดของกฎหมายและทำให้ผลิตภัณฑ์สัตว์เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินที่ได้รับการยอมรับต้องมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ตามที่ทำสัญญากับผู้ประกอบการไว้ ซึ่งรวมทั้งการทวนสอบผู้บริหารและการประเมิน ณ สถานประกอบการ รายงานผลการประเมินมีการจัดทำและส่งให้ผู้ประกอบการ ปีละครั้ง

- การขึ้นทะเบียนโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง (Registration of RMP) ผู้ประกอบการดำเนินการตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยงหรือส่วนสำคัญของโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง รายงานการประเมินรายชื่อของหน่วยงานที่ทำการทวนสอบ ในสมัครและค่าธรรมเนียม การประเมินโดย MPI ให้สอดคล้องกับข้อกำหนด การขึ้นทะเบียน รวมทั้งสถานะ เช่น การดำเนินการ validation ที่สมบูรณ์

- การทวนสอบ (Verification) โปรแกรมการจัดการความเสี่ยง เป็นส่วนของการทวนสอบจากภายนอกโดยหน่วยงานที่ทำสัญญากับผู้ประกอบการ

สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์ ต้องดำเนินการตามมาตรฐานของประเทศไทยซึ่งแลนด์ร่วมกับข้อกำหนดการส่งออก และข้อกำหนดการนำเข้าของประเทศไทยคู่ค้าที่จะส่งออกไป

๑.๑๐ การให้บริการการทวนสอบของ MPI (MPI Verification Services)

นโยบาย/วัตถุประสงค์หลักของภาครัฐ ได้แก่ การลดอัตราความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นจากอาหารและการคุ้มครองผู้บริโภค การอำนวยความสะดวกทางการค้า การกำหนดให้คนที่รับผิดชอบในการผลิต

อาหารให้มีความปลอดภัยและมีความเหมาะสม การควบคุมอย่างเหมาะสมในเรื่องของราคาให้มีความสอดคล้อง และเกิดการแทรกแซงให้น้อยที่สุด

การบริการการทวนสอบ เป็นแผนกหนึ่งที่อยู่ภายใต้ MPI หน้าที่หลักของแผนกนี้ คือ การตรวจประเมิน (การทวนสอบ) โปรแกรมการจัดการความเสี่ยงในกระบวนการผลิตสินค้าปศุสัตว์ การตรวจสอบโปรแกรมของบริษัท AsureQuality และการจัดการในเรื่องของการรับรองเพื่อการส่งออกโดยเป็นตัวแทนของสาขาในการทวนสอบตามมาตรฐานสำหรับสินค้าประเภทนม เนื้อสัตว์ สัตว์ป่า อาหารทะเล สัตว์เลี้ยง และเชื้อพันธุ์ปัจจุบันแผนกนี้มีอยู่ ๗๐ สถานี อยู่ใน ๖ ภูมิภาค มีสัตวแพทย์ ๒๐๐ คน และมีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ๒๔๐ คน ซึ่งแผนกนี้มีหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจาก MPI เป็นหน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบงานตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 จากหน่วยรับรองระบบงาน IANZ มีเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค (Technical Supervisor: TTS) ซึ่งเป็นสัตวแพทย์ทำหน้าที่ควบคุมดูแล และมีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์ (Animal Products Officer: APA) เป็นคนที่ได้รับการยอมรับและอนุญาตให้ลงนามในใบรับรองเพื่อการส่งออกได้รวมทั้งเป็นคนที่ได้รับการยอมรับให้ดำเนินกิจกรรมการทวนสอบ

สำหรับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ใหม่ต้องมีคุณสมบัติสิ้งข้างต่อไปนี้ โดยเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ต้องจบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในสาขาวิชากาстроการอาหาร และต้องฝึกอบรมหลักสูตรที่กำหนดไว้ ๕-๖ สัปดาห์ หลังจากนั้น ผู้จัดการทางเทคนิคในส่วนภูมิภาคให้คำแนะนำและให้ไปพัฒนาตามแผนเป็นระยะเวลา ๖ เดือน ซึ่งเนื้อหาตามแผนดังกล่าวประกอบด้วยกฎระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การตรวจประเมิน มาตรฐานภาครัฐ มาตรฐานสิ่งแวดล้อม HACCP ปริมาณสารพิษตกค้าง และการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการพัฒนาความเชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษาแบบผสมระหว่างต่อหน้าและ on line (ระบบ e-learning) การอบรมในเรื่องที่ต้องการ การสัมมนาทางเทคนิคประจำปีร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ซึ่งกำหนดให้มีการบันทึกการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทวนสอบไว้ด้วย นอกจากนี้ ทางด้านเทคนิค ผู้ทวนสอบจะถูกวัดผลการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล การประเมินผลที่รวมทั้งการส่งต่องานและกระบวนการในการทวนสอบ การเขียนรายงาน การตัดสินใจ และประเด็นต่างๆ ในการปฏิบัติงาน การวัดผลจากการอภิปรายเพิ่มเติม โดยเจ้าหน้าที่ถูกกำหนดให้ผลลัพธ์มาว่ามีประสิทธิผลในทุกพื้นที่และต้องอยู่ในขั้นดี

พื้นฐานการดำเนินการทวนสอบ (PBV) ผู้ประกอบการถูกกำหนดให้ต้องทำโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง โดยมีสัตวแพทย์เป็นผู้ทวนสอบใบสมัครให้เป็นไปตามมาตรฐาน ระดับที่ได้ขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ในการดำเนินการทวนสอบ ซึ่งระดับการดำเนินการมีตั้งแต่ระดับ ๑-๖ การทวนสอบโรงฆ่าสัตว์ เป็นรายเดือน การทวนสอบระดับ PH ทุก ๓ เดือน การตรวจเยี่ยมตามระดับของการทวนสอบ

การทวนสอบของแผนกนี้ดำเนินการตามข้อกำหนดของแต่ละประเทศคู่ค้า โดยมีการจัดทำเป็นระบบฐานข้อมูลซึ่งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการยอมรับจาก MPI ให้ทำการทวนสอบที่อยู่ประจำงานสามารถเข้าไปกรอกข้อมูลและทาง MPI สามารถทวนสอบข้อมูลดังกล่าวได้ หากมีการดำเนินการเป็นไปตามโปรแกรมที่ MPI กำหนด เจ้าหน้าที่ก็จะสามารถออกใบรับรองเพื่อการส่งออกผ่านระบบฐานข้อมูล และส่งเป็น E-cert ลงนามโดยสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบอำนาจ แล้วทำการส่งออกได้ทันที

การดูงานการทวนสอบการดำเนินงานของธุรกิจห้องเย็นเก็บสินค้าเพื่อการส่งออก ผู้ท่าน
สอบของ MPI ดำเนินการทวนสอบ ณ บริษัท Wellington port cold store จำกัด โดยบริษัทห้องเย็นฯ มี
การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ตามกฎหมายที่ MPI กำหนด มีการควบคุมอุณหภูมิห้องเก็บสินค้าและ
รถขนส่งสินค้า สำหรับการควบคุมอุณหภูมิห้องเย็นควบคุมผ่านทางระบบประมวลผลข้อมูลในคอมพิวเตอร์
มีการทวนสอบตัวอย่างสินค้าที่กำลังเตรียมจะส่งออก เช่น เนื้อแกะส่งไปประเทศอียิปต์ เนื้อวัวส่งประเทศไทย
มาเลเซีย โดยที่ก่อตั้งของสินค้าจะมีเลขรหัสปิดผนึกที่ก่อตั้ง (Seal Number) ซึ่งกำหนดผ่านระบบ online มา
ตั้งแต่ออกจากโรงงานโดยผู้ที่ได้รับการยอมรับจาก MPI ความถี่ในการทวนสอบคือสัปดาห์ละครั้ง สินค้าในห้อง
เย็นนี้จะมีห้องเย็นนี้สัตว์ อาหารทะเล เนื้อสัตว์ปีก ทางห้องเย็นจะมีการสุ่มสินค้ามาตรวจสอบ หลังจากสุ่มตรวจ
แล้วจะมีการติดสติกเกอร์ว่าดำเนินการสุ่มตรวจแล้ว กรณีพบสินค้ามีปัญหา เช่น กล่องหรือบรรจุภัณฑ์แตก
สินค้าไม่ได้คุณภาพ ห้องเย็นจะส่งคืนกลับไปบริษัทฯ เจ้าของสินค้า นอกจากการตรวจสอบปฏิบัติตาม ณ ห้องเย็นแล้ว
ผู้ทวนสอบจะดำเนินการทวนสอบเอกสารตามตามโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง หลังจากการทวนสอบจะมี
การจัดส่งรายงานให้ MPI ทราบ

๑.๑๑ โปรแกรมกฎระเบียบของนิวซีแลนด์เกี่ยวกับไวน์

โรงงานผลิตไวน์ของประเทศไทยนิวซีแลนด์ มีผู้ปลูกองุ่นเพื่อผลิตไวน์คิดเป็นพื้นที่ ๓๕,๐๐๐ เฮกเตอร์ ซึ่งเป็นพื้นที่การปลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยนิวซีแลนด์ โดยมีการขึ้นทะเบียนแผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์ (Wine Standard Management Plans) ทั้งหมด ๒๙๐ ราย (ซึ่งมีห้องไวน์องุ่น ไวน์ผลไม้ ไวน์บรรจุขวด) ผู้ผลิตไวน์ที่ได้รับการยกเว้น ๔๙ ราย ผู้ส่งออกที่ขึ้นทะเบียน ๕๘ ราย (ไวน์องุ่นที่ไม่ใช่ของประเทศไทยนิวซีแลนด์ เท่านั้น) ผู้ส่งออกไวน์องุ่นของประเทศไทยนิวซีแลนด์ จำนวน ๔๔๒ ราย

รูปแบบการควบคุมตามกฎหมายเช่นเดียวกับการควบคุมสินค้าประเภทอื่นๆ คือ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ ผู้ควบคุมกฎหมาย จัดทำมาตรฐานเพื่อป้องกันผู้บริโภคโดยการรับประกัน ส่วนที่ ๒ ผู้ทวนสอบที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งตรวจประเมินโดยมีความเป็นอิสระ และส่วนที่ ๓ โรงงานหรือผู้ประกอบการ ปฏิบัติให้สอดคล้องกับแผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์

ความเข้มข้นของกฎหมายการผลิต หน่อตันไม้ ควบคุมโดยมาตรฐานสุขภาพการนำเข้า (Import health Standard) การปลูกองุ่น ควบคุมโดยกฎหมายการควบคุมการปลูกพืช (Agricultural Compounds & Veterinary Medicines Act 1997) ผู้ผลิตไวน์และการขายในประเทศไทย ควบคุมโดยกฎหมายไวน์ปี ๒๐๐๓ และกฎหมายอาหาร ปี ๑๙๘๑ (กำลังจะนำของปี ๒๐๑๔ มาบังคับใช้) ซึ่งสำหรับการขายในประเทศไทยต้องปฏิบัติตามกฎหมายการจำหน่ายสินค้าที่มีแอลกอฮอล์ (Sale & Supply of Alcohol Act 2012 Fair Trading Act 1986) อีกด้วย

เครื่องมือที่ทำให้ระบบเข้มแข็งขึ้น ประกอบด้วย การขึ้นทะเบียนแผนการจัดการตาม มาตรฐานไวน์ ผู้ทวนสอบจากหน่วยงานตัวแทนที่ได้รับการยอมรับ การให้บริการรับรองการส่งออกไวน์ ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับที่มีวิธีการที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการ และมีความแม่นยำ การสุ่มทวนสอบ โดยโปรแกรมการตรวจติดตาม การให้การรับรองในการส่งออกไวน์ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ผลิตไวน์ ส่วนใหญ่ต้องกำหนดแผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์ (WSMP) ที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับข้อกำหนด

กฎหมายไวน์ โดยที่แผนดังกล่าวประกอบด้วย Code of practice ที่อนุมัติแล้ว HACCP ที่อนุมัติแล้ว เอกสาร และบันทึกของผู้ผลิตไวน์ เช่น แผนที่การผลิต ระบบคุณภาพ สำหรับการทวนสอบไวน์ มีหน่วยงานตัวแทนที่ได้รับการยอมรับจำนวน ๑๑ ราย คนที่ได้รับการยอมรับ จำนวน ๒๒ คน แผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์ (WSMP) ที่เขียนชี้แจง จำนวน ๒๙๐ แผน โดยผู้ทวนสอบต้องมีคุณสมบัติในการตรวจ ได้แก่ แสดงให้เห็นถึง การปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบประเมิน แสดงให้เห็นถึงความรู้ในข้อกำหนดกฎหมายไวน์ เข้าร่วมการทดสอบ การสอบเทียบประจำปี ซึ่งผู้ทวนสอบต้องมีการรายงานไปยัง MPI ทุกๆ ๓ เดือน รวมทั้งสรุปประเด็น รายละเอียดของรายงานไปยังผู้ประกอบการโดยต้องรวมทั้งส่วนที่ยอมรับและไม่ยอมรับ และมีการรายงาน อย่างเร่งด่วนในส่วนของสิ่งที่ไม่สอดคล้องอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ในการรายงานให้สำเนาผลจากการทวนสอบ ไปยัง MPI ถึงส่วนบริการการให้การรับรองการส่งออกไวน์ และรายละเอียดของส่วนที่ไม่สอดคล้องอย่าง ร้ายแรงให้รายงานไปยัง MPI ทันที ประดิษฐ์ความไม่สอดคล้องอย่างร้ายแรง ได้แก่ ผลออกมาว่ามีสิ่งที่เป็น อันตรายในไวน์ การติดฉลากไม่ถูกต้องหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด เป็นอันตรายต่อการส่งเข้าไปยังตลาด ต่างประเทศ

เอกสารที่ MPI กำหนดไว้เป็นตัวอย่าง ได้แก่ Code of practice ของแผนการจัดการตาม มาตรฐานไวน์ (WSMP) รูปแบบเอกสารการเข้าร่วมประชุม รูปแบบเอกสารการรายงานผล (รายงานผลการทวนสอบ และรายงานผลทุกๆ ๓ เดือน) โดยผู้ที่ต้องทำแผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์ (WSMP) ได้แก่ ผู้ผลิตไวน์ ทั้งหมด ผู้ติดต่อกับผู้ผลิตไวน์ โรงงานผลิตไวน์บรรจุขวดทั้งหมด การขนส่งไวน์ขาด สำหรับผู้ที่ไม่ต้องทำ แผนการจัดการตามมาตรฐานไวน์ (WSMP) ได้แก่ ผู้ปลูกองุ่น ผู้ส่งออกที่ไม่ใช่ผู้ผลิตไวน์ ธุรกิจที่ยกเว้น ผู้ผลิต เหล่าที่ทำจากน้ำผลไม้ (อยู่ภายใต้กฎหมายอาหาร) การมีระบุเพิ่มเติมในฉลากเท่านั้น

วัตถุประสงค์ของระบบการควบคุมของสากล เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการควบคุมของประเทศไทย นิวซีแลนด์เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการปฏิบัติที่ดีเลิศ ตามมาตรฐาน และแนวทางปฏิบัติของสากล และ เพื่อใหม่ใจจากการปฏิบัติที่ดีเลิศดังกล่าวเป็นการสนับสนุนการดำเนินการภายใต้ระบบการควบคุมของประเทศไทย นิวซีแลนด์ อย่างเหมาะสมที่สุด ประเทศไทยนิวซีแลนด์ใช้ข้อกำหนดในการส่งออกไวน์ของประเทศไทยนิวซีแลนด์ (New Zealand Grape Wine Export Eligibility Requirements) โดยมีการอ้างอิงจากข้อกำหนดสากล ได้แก่ Codex , Organisation International Vine and Wine (OIV), World Wine Trade Group, APEC Wine Regulatory Forum, Food Standards Australia New Zealand

๑.๑๒ การทำข้อตกลงของ MPI กับห้องปฏิบัติการทดสอบสินค้าจากสัตว์

ความสัมพันธ์ ๓ ทางระหว่าง MPI โรงงานผลิตภัณฑ์จากสัตว์ และห้องปฏิบัติการภาคเอกชน ในการดำเนินการทดสอบผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ซึ่ง MPI กำหนดให้การทดสอบต้องดำเนินการกับผลิตภัณฑ์จาก สัตว์หรือวัตถุดิบให้สอดคล้องกับมาตรฐานกฎระเบียบความปลอดภัยอาหาร และ MPI กำหนดให้มาตรฐาน ห้องปฏิบัติการเป็นไปตามข้อกำหนด ISO/IEC 17025

ข้อกำหนดการทดสอบของ MPI มีการกำหนดอุปกรณ์ในรูปของข้อกำหนดหรือข้อสังเกต ยกตัวอย่างเช่น ข้อกำหนด National Microbiological Database testing requirements สำหรับการผลิต ขั้นต้นของเนื้อสัตว์และสัตว์ปีก โดย MPI จะมีประกาศรายชื่อของกฎระเบียบในการทดสอบ เช่น การทดสอบ

น้ำประปา ภายใต้ Scheme ของห้องปฏิบัติการที่ได้รับการอนุมัติแล้ว มีรายการการทดสอบในเรื่องต่างๆ เช่น ปริมาณ coliforms ปริมาณ E-coli เป็นต้น โดย MPI กำหนดให้ห้องปฏิบัติการต้องสอดคล้องตามมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ในเรื่องของระบบคุณภาพของห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และการบำรุงรักษา คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ต้องถึงระดับที่ ๓ ในแต่ละระเบียบของห้องปฏิบัติการ ยกตัวอย่าง เช่น ทางเคมี ทางชีวภาพ พยาธิวิทยา การทดสอบทางจุลชีววิทยา และการตรวจสอบปริมาณสารพิษติดค้าง ซึ่งห้องปฏิบัติการดังกล่าวจะมี Key Technical Person (KTP) หรือผู้ที่มีอำนาจในการลงนามในสัญญา หมายถึงคนของห้องปฏิบัติการ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการโดยผู้บริหารระดับสูงของห้องปฏิบัติการ ซึ่งถูกจ้างให้มาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของห้องปฏิบัติการที่ดูในเรื่องทักษะความรู้ของคนที่ดำเนินการในห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบงาน

ในเรื่องการรับรองระบบงาน MPI มีการทำ MoU กับผู้ที่ให้การรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ ซึ่งได้แก่ หน่วยงาน International Accreditation New Zealand (IANZ) ซึ่งให้การรับรองระบบงานสำหรับ การบริการระบบห้องปฏิบัติการของ MPI ในส่วนการทดสอบของเนื้อสัตว์ สัตว์ปีก อาหารทะเล และน้ำผึ้ง (เป็น scheme ที่ได้รับการอนุมัติ (LAS)) ผลิตภัณฑ์จากนม (ห้องปฏิบัติการทดสอบน้ำนม) และการทดสอบ ของสัตว์มีชีวิตและเขี้ยวพันธุกรรมสำหรับส่งออก (โปรแกรมห้องปฏิบัติการสำหรับการส่งออก (ELP)) โดยห้องปฏิบัติการต้องยอมรับที่จะถูกตรวจประเมินเป็นรายปีโดย IANZ ซึ่งจะต้องรายงานต่อไปยัง MPI

การทำข้อตกลงระหว่างห้องปฏิบัติการ ลูกค้า และตลาด โดยโรงงานถูกกำหนดให้มีการทดสอบ ที่สอดคล้องตามข้อกำหนดของการควบคุมหรือข้อบังคับ ซึ่งอาจรวมถึงการจัดการของผลิตภัณฑ์สำหรับการส่งออก โรงงานจำเป็นต้องหาห้องปฏิบัติการซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของ MPI ในขอบข่ายที่ทำการทดสอบ รายการ ห้องปฏิบัติการของ MPI ที่มีความสามารถและขอบเขตตามการทดสอบตามกฎหมายในขอบข่ายของ ห้องปฏิบัติการนั้นๆ และโรงงานต้องร่วมกับห้องปฏิบัติการซึ่งมีความสามารถที่เฉพาะ สำหรับการทดสอบและการ รายงานผล เมื่อมีรายงานทำการสุมตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากสัตว์ไปให้ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับจาก MPI ผลที่ออกมานั้นต้องมีการรายงานไปยังโรงงานและหน่วยให้บริการทวนสอบของ MPI เพื่อให้มั่นใจว่า สอดคล้องตามข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์ โดยที่ผลิตภัณฑ์อาจจะเพื่อการส่งออกหรือเพื่อจำหน่ายในประเทศ เท่านั้น ซึ่งผลการทดสอบต้องสอดคล้องตามมาตรฐานที่กำหนด

ระบบการตรวจประเมินของ MPI มีการทวนสอบโดยหน่วยงานรับผิดชอบที่เป็นอิสระ (IANZ MPI) ภายใต้ระบบการตรวจประเมินประจำปี โดยมีการตรวจในห้องปฏิบัติการที่ถูกเลือกและการ จัดการของห้องปฏิบัติการของ MPI ในแต่ละปี เป็นการประกันว่าข้อตกลงระหว่างห้องปฏิบัติการของ MPI และการจัดการเป็นการปฏิบัติที่ดีเลิศ และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมายและตามที่ ประเทศคู่ค้ากำหนด การมีส่วนร่วมกับ scheme ที่ห้องปฏิบัติการได้รับการอนุมัติในปัจจุบัน MPI มี ห้องปฏิบัติการทดสอบจำนวน ๓๘ ราย และการลงนามในสัญญาจำนวน ๒๑๐ สัญญา โดยแบ่งออกเป็น ห้องปฏิบัติการที่อยู่ภายในโรงงานจำนวน ๑๕ ราย (เป็นโรงงานเนื้อสัตว์ ๑๑ ราย โรงงานสัตว์ปีก ๒ ราย โรงงานอาหารทะเล ๑ ราย และโรงงานอาหาร ๑ ราย) ห้องปฏิบัติการภายนอกโรงงาน จำนวน ๑๖ ราย (เป็น การทดสอบเนื้อสัตว์ สัตว์ปีกและอาหารทะเล) ห้องปฏิบัติการทดสอบภาครัฐ ๒ ราย (ได้แก่ ESR Christchurch

และ Landcare) น้ำและเทศบาล จำนวน ๒ ราย ห้องปฏิบัติทดสอบน้ำดัง จำนวน ๒ ราย ห้องปฏิบัติการทดสอบสปอร์ จำนวน ๑ ราย และห้องปฏิบัติการทดสอบ tutin ๑ ราย ห้องปฏิบัติการทดสอบ Trichinella ๑ ราย (IDC Wallaceville) ส่วนการทดสอบอย่างเป็นทางการของ LAS และ ILCP มีการทดสอบ เช่น ในเนื้อผลิตภัณฑ์จากเนื้อ สัตว์ปีก น้ำดัง น้ำประปา อาหาร อาหารทะเล เป็นต้น และมีการทดสอบทั้งทางเคมี และ จุลทรรศ्य ในการหวนสอบมีวิธีการโดยทั่วไป คือ หวนสอบ Salmonella ตาม ISO 6579 ซึ่งเป็นระเบียบ การหวนสอบที่ MPI กำหนด การทดสอบโลหะหนัก ใช้วิธีทดสอบภายในหน่วยงานซึ่งสอดคล้องตาม APAC หรือ APHA นอกจากนี้ ห้องปฏิบัติการของ MPI ยังต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานการสุ่มตัวอย่างที่เฉพาะ ความรู้ความสามารถ การตรวจประเมินที่อยู่ในระบบการประกันคุณภาพ การทดสอบอาหารทะเลสำหรับ ตัวอย่างโปรแกรมตามข้อกำหนดการสุ่มตัวอย่างเฉพาะ (ข้อกำหนด NMD, E. coli 0157)

การดูงานห้องปฏิบัติการเอกชน Eurofins ELS Limited ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการที่ได้รับ การยอมรับจาก MPI และได้รับการรับรองระบบงานจาก IANZ ห้องปฏิบัติการรายนี้มีเครื่องข่ายไปยังประเทศไทย ต่างๆ มากกว่า ๑๕๐ ห้องปฏิบัติการ โดยส่งไปในยุโรป อเมริกาเหนือและใต้ เอเชียแปซิฟิก มีเจ้าหน้าที่ มากกว่า ๑๕,๐๐๐ คน โดยมอบหมายให้มีผู้ประสานงานกับลูกค้าแต่ละราย การให้บริการมีการให้บริการ การทดสอบด้านเคมีและจุลชีววิทยา ในอาหารและสำหรับสิ่งแวดล้อม สารอาหาร การปนเปื้อนทางเคมี การทดสอบด้านเคมีและจุลชีววิทยาของยา ยาตุอาหารในดิน สุขอนามัยพืช คุณภาพของอาหารสัตว์ การตรวจประเมิน ความสอดคล้องทางด้านความปลอดภัยของอาหารตามกฎหมาย ความสอดคล้องและการยอมรับตามข้อกำหนด อื่นๆ ซึ่งห้องปฏิบัติการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องได้รับการอบรมในเรื่องกฎหมายที่ MPI กำหนด รูปแบบของ เอกสารที่ใช้ในการดำเนินการ

จากการเยี่ยมชมในพื้นที่ของห้องปฏิบัติการตั้งแต่จุดรับตัวอย่าง ซึ่งมีการซึบง โดยที่เอกสาร จะมีبارك็อต ที่ระบุรายละเอียดข้อมูลของตัวอย่างไว้ จากนั้นไปถูในส่วนของห้องปฏิบัติการทางเคมี ทางจุลชีววิทยา ซึ่งห้องปฏิบัติการด้านจุลชีววิทยาจะมีส่วนสะอาด คือ มีการป้องกันการปนเปื้อน รวมทั้งให้ ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่ทำการทดสอบด้วย สำหรับห้องปฏิบัติการดังกล่าวมี การทดสอบ เช่น การทดสอบเนื้อสัตว์ อาหาร น้ำ สิ่งแวดล้อม และมีการรายงานผลไปยังลูกค้า และ MPI ทางเว็บไซต์ ของทางห้องปฏิบัติการและของ MPI ซึ่งผลการรายงานสอดคล้องตรงกัน

๑.๓ การดูงานการหวนสอบสถานที่ผลิตสินค้าอาหารทะเล ณ บริษัท Sealord Group Limited

บริษัท Sealord Group Limited ก่อตั้งขึ้นในปี ๑๙๖๑ ผู้ถือหุ้นเป็นชาวนิวซีแลนด์ ๕๐% และบริษัท Nissui จากประเทศญี่ปุ่น ถือหุ้น ๕๐% มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองอ็อกแลนด์ สินค้าส่งออกของ บริษัทฯ มีมูลค่า ประมาณ ๕๐๐ ล้านдолลาร์ ส่งจำหน่ายใน ๖๐ ประเทศ มีจำนวนพนักงาน ๑,๕๐๐ คน โดยแบ่งเป็นพนักงานในประเทศไทย จำนวน ๑,๑๐๐ คน และพนักงานประจำอยู่สาขาต่างๆ ทั่วโลก ประมาณ ๔๐๐ คน

บริษัทฯ เป็นโรงงานแปรรูปที่มี ๒ ลักษณะ คือ โรงงานแปรรูปบนฝั่ง และโรงงานแปรรูปใน เรือประมง สำหรับโรงงานแปรรูปบนฝั่ง แบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายแปรรูปเบื้องต้น ชำแหละ ตัดแต่งชิ้นปลา ตามขนาดหรือคำสั่งซื้อของลูกค้าเพื่อส่งออกเป็นผลิตภัณฑ์ประมงแข็งเยื่อแก้ไข และเก็บไว้เพื่อรอเข้าสู่

กระบวนการแปรรูปต่อไป ฝ่ายแปรรูปผลิตภัณฑ์เป็นอาหารพร้อมรับประทาน ส่วนโรงงานแปรรูปในเรือประมง บริษัทมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ในเรือประมงขนาดใหญ่ซึ่งใช้ในการหาปลาและเป็นโรงงานแปรรูปภายในเรือด้วย โดยในเรือมีผู้จัดการโรงงานเป็นผู้ควบคุมดูแลกระบวนการแปรรูปบนเรือ ทั้งนี้ โรงงานบนเรือต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข ข้อกำหนดเหมือนโรงงานแปรรูปบนฝั่ง โดยเริ่มแรกจะมีเจ้าหน้าที่จาก MPI ร่วมเดินทางลงไปกับเรือตั้งแต่ร่องรอย เนื่องจากต้องตรวจสอบการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ MPI กำหนด

บริษัทมีแหล่งที่มาของวัตถุดิบจากเรือประมง ๒ ประเภท คือ เรือประมงที่ใช้ในการจับปลาอย่างเดียว กับเรือประมงที่ทั้งจับปลาและมีโรงงานอยู่ในเรือ การจับปลาของบริษัทฯ ใช้ระบบโควตา บริษัทฯ จะได้รับโควตาการจับปลาในแต่ละปี เนื่องจากเป็นนโยบายของบริษัทฯ และรัฐบาลนิวซีแลนด์เพื่อรักษาธรรมชาติให้มีความยั่งยืน มีการควบคุมอย่างเคร่งครัดโดยวิธีการนี้ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดในโลก แต่ละปีโดยเฉลี่ยประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ตัน บริษัทฯ ทำการประมงและร่วมลงทุนกับประเทศต่างๆ เช่น แทนดี เส้นศูนย์สูตร น่านน้ำนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ ๙๐% ส่งออกไปกว่า ๖๐ ประเทศ ทั่วโลก มีมูลค่าตลาดหลักของบริษัทฯ ในออสเตรเลีย ๒๒% ญี่ปุ่น ๒๐% นิวซีแลนด์ ๑๖% และญี่ปุ่นและอเมริกาใต้ ๑๗% และอื่น ๒๕% เช่น อเมริกาเหนือ เป็นต้น นอกจากนั้น บริษัทฯ ได้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋อง ปลาแซลมอนจากประเทศไทยและอาสาสก้า ประเทศไทยรวมทั้งปลาทูน่าจากประเทศไทยอีกด้วย ชนิดของผลิตภัณฑ์แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ Hoki, Orange Roughy, Oreo Dories และหมึก เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปลาทะเลเนื้อสีขาว นอกจากนั้นยังมีผลผลิตซึ่งเป็นผลพลอยได้อย่างอื่น เช่น น้ำมันตับปลา ปลาป่น

ภายในบริเวณโรงงานของบริษัทฯ จะมีสำนักงานย่อยของ MPI ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของ MPI ประจำอยู่ที่สำนักงานย่อยเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่บริษัทฯ ในการออกใบรับรองเพื่อการส่งออก ทั้งนี้ ระบบการออกใบรับรองของประเทศไทยนิวซีแลนด์ จะมีการจัดระบบฐานข้อมูลบนเว็บไซต์ เจ้าหน้าที่ MPI และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีการออกใบรับรองเป็น E – cert เช่นเดียวกับสินค้าศุลกากร ทำให้สะดวกแก่ผู้ประกอบการ และง่ายต่อการตรวจสอบและปล่อยสินค้าส่งเรือ

จากการดูงาน พบรุ่งเด่นของบริษัทฯ ดังนี้

(๑) สิ่งที่บริษัทฯ ให้ความสำคัญ นอกเหนือจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่างๆ ตามที่ MPI กำหนด กฎหมายทั้งหมดของประเทศไทยคุ้มครอง คือ การให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคลโดยจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ ทุกคนและทุกแผนกอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีการพัฒนาอาชีพ การวางแผนการสืบทอดตำแหน่ง และการส่งเสริมผลประโยชน์จากการประกันสุขภาพและการเงี้ยนอายุ

(๒) โรงงานแปรรูปของบริษัทฯ หลังเลิกงานทุกวันจะปิดสายการผลิตทั้งหมด เพื่อทำความสะอาดโดยปิดห้องและมีสเปรย์น้ำลงมาจากเพดานในแต่ละแผนก ทั้งนี้ประเทศไทยอาจนำมาประยุกต์ใช้กับโรงงานขนาดเล็กซึ่งสามารถดำเนินการในลักษณะดังกล่าวได้

๓) บริษัทฯ ได้เข้าร่วมลงทุนในประเทศต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และเป็นเครือข่ายที่สามารถกระจายสินค้าของบริษัทฯ ออกไปทั่วโลกได้สะดวก นำรายได้เข้าบริษัทฯ และประเทศ

๔) มีระบบการให้โควตาจับปลา ถือเป็นระบบที่ดีและจำเป็นในสภาวะปัจจุบัน เพราะเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน เป็นการพัฒนาและทำธุรกิจแบบยั่งยืน

๒. ความสัมพันธ์ระหว่าง MPI กับหน่วยรับรองระบบงาน (AB)

ประเทศไทยและมีหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ในประเทศไทย ๒ หน่วยงาน คือ IANZ และ JAS-ANZ โดยหน่วยรับรองระบบงาน (AB) จะใช้มาตรฐาน ISO/IEC 17020 ในการรับรองระบบงานหน่วยตรวจ (IB) ซึ่งแสดงว่าหน่วยงานดังกล่าวมีการจัดการเรื่องความเป็นกลาง การรักษาความลับและมีความสามารถทางเทคนิค ซึ่ง MPI จะกำหนดเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเฉพาะ ความสามารถของบุคลากรรวมถึงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานที่จะมาขึ้นทะเบียนต้องมีการแสดงหลักฐานการรับรองระบบงานจากหน่วยรับรองระบบงาน (AB) ก่อน ทั้งนี้ MPI จะใช้เครื่องมือในกระบวนการการรับรองระบบงานในการติดตามการดำเนินงานตามมาตรฐานและมาตรการการควบคุมต่างๆ ผ่านการทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ที่ทำร่วมกันกับหน่วยรับรองระบบงาน (AB) โดยเจ้าหน้าที่ MPI จะร่วมทีมตรวจสอบในฐานะผู้เชี่ยวชาญ (Expert) นอกเหนือนี้ เนื่องจากการตรวจสอบประเมินของ MPI เป็นโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของ MPI จึงเข้าไปเป็นคณะกรรมการต่างๆ ของหน่วยรับรองระบบงานด้วย เช่น คณะกรรมการทางเทคนิคของ JAS-ANZ คณะกรรมการการทบทวนการบริหารของ JAS-ANZ และคณะกรรมการหน่วยตรวจของ IANZ เป็นต้น

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้ ได้เข้าเยี่ยมชมหน่วยรับรองระบบงานและหน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ การรับรองระบบงานหน่วยตรวจ (IB) ของหน่วยรับรองระบบงานระหว่างประเทศ ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ (Joint Accreditation System of Australia and New Zealand :JAS-ANZ)

หน่วยรับรองระบบงานระหว่างประเทศ ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ (JAS-ANZ) จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๑ โดยความร่วมมือและข้อตกลงของรัฐบาลประเทศไทยและนิวซีแลนด์ ซึ่งมีเป้าหมายในการดำเนินงานอยู่ ๔ ประการ คือ ๑) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ๒) ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในระบบการตรวจสอบและรับรอง ๓) สนับสนุนการค้า ๔) สร้างการยอมรับในระดับสากล

ปัจจุบัน JAS-ANZ เปิดให้บริการรับรองระบบงานแก่หน่วยตรวจสอบและรับรองทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ๕ ขอบข่าย ดังนี้ ๑) ด้านระบบการจัดการ (Management System Certification) ๒) ด้านการรับรองผลิตภัณฑ์ (Product Certification) ๓) ด้านการรับรองบุคคลากร (Personal Certification) ๔) หน่วยตรวจ (Inspection Body) ๕) การทดสอบความใช้ได้และการทวนสอบระบบการจัดการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Green House Gas Management) โดย JAS-ANZ ให้การรับรองระบบงานไปแล้วจำนวน ๑๒๘ หน่วยงานซึ่งอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก มีตลาดหลัก (Key Market) ประกอบด้วย ประเทศไทย

ออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐตุรกี สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังค命尼ยมเวียดนาม สำหรับการยอมรับในระดับสากลนั้น JAS-ANZ ได้รับการยอมรับความเท่าเทียมด้านการรับรองระบบงานจากองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงาน (International Accreditation Forum: IAF) ด้านการรับรองระบบงานหน่วยรับรองด้านระบบการจัดการ และด้านการรับรองผลิตภัณฑ์ รวมถึงได้รับการยอมรับความเท่าเทียมจากองค์กรระหว่างประเทศ ว่าด้วยการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ (International Laboratory Accreditation Cooperation: ILAC) ด้านการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบ

สำหรับการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ในประเทศนิวซีแลนด์นั้น JAS-ANZ ได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่างหน่วยงานดูแลด้านความปลอดภัยอาหาร (New Zealand Food Safety Authority) และกระทรวงเกษตรและป่าไม้ (Ministry of Agriculture and Forestry) ของประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งทั้ง ๒ หน่วยงานปัจจุบันได้รวมตัวเป็นกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (Ministry for Primary Industries: MPI) ที่ดูแลครอบคลุมผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์จากผึ้ง การจัดการความปลอดภัยอาหาร ปศุสัตว์และน้ำเชื้อ พิช ป่าไม้ รวมถึงการเลี้ยงและการให้บริการด้านเมล็ดพันธุ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะมีภูมายอดรับในการดำเนินงาน โดย JAS-ANZ ร่วมกับ MPI ในการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบ ซึ่งจะใช้มาตรฐานสากล ISO/IEC 17020 ร่วมกับข้อกำหนดความสามารถของบุคลากรและข้อกำหนดในการดำเนินงานซึ่ง MPI เป็นผู้กำหนด เป็นเกณฑ์ในการตรวจประเมิน โดยมีกระบวนการในการรับรองระบบงานดังนี้

- ๑) หน่วยงานที่สนใจยื่นเอกสารขอสมัครกับ JAS-ANZ
- ๒) JAS-ANZ ทวนสอบเอกสารที่ยื่นสมัครกับมาตรฐานและข้อกำหนดเพิ่มเติมของ MPI
- ๓) JAS-ANZ แจ้งให้ MPI ทราบ โดย MPI จะเตรียมผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมทีมตรวจประเมิน ทั้งที่สำนักงานของผู้สมัครและสถานประกอบการ/ฟาร์มที่ผู้ตรวจประเมินของผู้สมัครไปตรวจประเมิน ทั้งนี้ในแต่ละขอบข่ายอยู่ เช่น ด้านเกษตรอินทรีย์ ด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี หรือด้านโปรแกรมการจัดการความเสี่ยง ด้านความปลอดภัยอาหาร บุคลากรที่เป็นผู้ตรวจประเมิน จะถูกประเมินจาก JAS-ANZ และ MPI ตามขอบข่ายที่มีความสามารถในขอบข่ายนั้นๆ รวมถึง MPI จะทวนสอบเอกสาร/บันทึกที่ MPI มีข้อกำหนดให้หน่วยตรวจสอบต้องดำเนินการตามด้วย
- ๔) JAS-ANZ จะจัดทำรายงานการตรวจประเมินและ MPI จะทวนสอบรายงาน ก่อนจะเสนอให้การรับรองระบบงาน
- ๕) เมื่อรายงานผลการตรวจประเมินได้รับการยืนยันจากทีมตรวจประเมินและผู้เชี่ยวชาญของ MPI แล้ว JAS-ANZ จะพิจารณาให้การรับรองระบบงาน ซึ่งหน่วยตรวจสอบที่ได้รับการรับรองระบบงานแล้วสามารถนำหลักฐานไปขึ้นทะเบียนกับ MPI เพื่อสามารถตรวจประเมินตามขอบข่ายที่ได้รับการรับรองและทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่ MPI อนุญาตได้

ปัจจัยที่ทำให้ระบบการรับรองระบบงานหน่วยตรวจประสบความสำเร็จ

- ๑) ต้องมีการสื่อสารในระดับองค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่ดี
- ๒) ต้องมีการจัดประชุม/สัมมนาเป็นประจำ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและความเข้าใจที่ตรงกัน
- ๓) JAS-ANZ จะเตรียมการฝึกอบรมข้อกำหนดและขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวทุกปี
- ๔) ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลและจริงใจต่อกัน
- ๕) ต้องมีผู้ประสานงานกลาง
- ๖) ต้องทำงานร่วมกันในการออกแบบระบบการรับรองและกฎหมายที่ใช้ในการรับรองระบบงาน
- ๗) หน่วยงานเจ้าของเรื่องเช่น MPI จะต้องเป็นหนึ่งในทีมตรวจประเมินของ JAS-ANZ รวมถึงเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการตรวจประเมินเพื่อรับรองระบบงาน

๒.๒ ระบบการรับรองระบบงานเพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลการดำเนินงานตามกฎหมาย โดยหน่วยรับรองระบบงานสากลของประเทศนิวซีแลนด์ (International Accreditation New Zealand: IANZ)

หน่วยรับรองระบบงานสากลของประเทศนิวซีแลนด์ (IANZ) เริ่มก่อตั้งโดยมติของรัฐสภาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๒ เพื่อดำเนินการกำกับดูแลห้องปฏิบัติการและเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานต่างๆ ในประเทศ และในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ ได้ปรับบทบาทเป็นหน่วยรับรองระบบงาน เพื่อรับรองระบบงานให้ห้องปฏิบัติการและหน่วยตรวจแต่ไม่ครอบคลุมการรับรองระบบงานหน่วยรับรอง มีวัตถุประสงค์เพื่อตัดความปลอดภัยของผู้บริโภคและการส่งออกทั้งสินค้าเกษตร อาหารและอุตสาหกรรม มีการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายในการกำกับดูแลสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทนั้นๆ เช่น น้ำดื่ม ทำงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขในการกำกับดูแลห้องปฏิบัติการทดสอบน้ำดื่มตามมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์เนื้อและนม ทำงานร่วมกับกระทรวง อุตสาหกรรม ขั้นปฐมภูมิ ในการกำกับดูแลหน่วยตรวจเพื่อช่วยตรวจสอบการจัดการความปลอดภัยและคุณภาพของสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นอุปกรณ์ด้านอิเล็กทรอนิกส์ จะดำเนินงานร่วมกับกระทรวง อุตสาหกรรม ในการกำกับดูแลหน่วยตรวจและห้องปฏิบัติการทดสอบต่างๆ ปัจจุบัน IANZ ได้รับการยอมรับความเท่าเทียมจากองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ (International Laboratory Accreditation Cooperation: ILAC) ด้านการรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการและหน่วยตรวจ รวมถึงการยอมรับความสามารถจากสหภาพยุโรป (European Union: EU) ในการรับรองระบบงานการตรวจและทดสอบ ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป

การรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการ IANZ ให้การรับรองระบบงานห้องปฏิบัติการโดยใช้ มาตรฐานสากล ISO/IEC 17025 รวมกับมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งห้องปฏิบัติการที่ได้รับ การรับรองระบบงานแล้ว สามารถตรวจหรือทดสอบสารเคมี เชื้อจุลินทรีย์ หรือความสะอาดคล่องตามมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ตามขอบข่ายที่ได้รับการรับรองระบบงาน โดยหน่วยงานภาครัฐจะให้การยอมรับผลการตรวจตามกฎหมาย

การรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหาร IANZ ให้การรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบด้านสินค้าเกษตรและอาหารโดยใช้มาตรฐานสากล ISO/IEC 17020 รวมกับข้อกำหนดเฉพาะจากกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) ซึ่งหน่วยตรวจสอบจะถูกเรียกว่าหน่วยงานอิสระ (Third Party Agency) หรือหน่วยงานทวนสอบ (Verification Agency) ขึ้นกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบงานแล้วจึงจะขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยงานตามกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) ได้ รวมถึงผู้ตรวจสอบประเมินของหน่วยตรวจสอบจะต้องขึ้นทะเบียนและต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- ๑) มีความรู้เฉพาะด้านในอุตสาหกรรมที่ทำการตรวจสอบ เช่น นม หรือผักอินทรีย์
 - ๒) มีความรู้ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - ๓) มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตที่ทำการตรวจสอบ
 - ๔) มีทักษะในการตรวจสอบและการสังเกต
 - ๕) มีทักษะการตั้งคำถามการฟัง และการบันทึก
 - ๖) มีทักษะการวิเคราะห์ การให้น้ำหนักกับหลักฐานที่พบ
 - ๗) มีความเป็นมืออาชีพในการพิจารณาตัดสินและมีความซื่อสัตย์
 - ๘) มีความสามารถในการสื่อสารกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- ขั้นตอนการรับรองระบบงานหน่วยตรวจสอบของ IANZ
- ๑) หน่วยตรวจสอบ ยื่นหลักฐานการสมัครกับ IANZ หรือ ดำเนินการตามแผนการตรวจประจำปี สำหรับหน่วยตรวจสอบ ที่ได้รับการรับรองระบบงานแล้ว
 - ๒) ถ้าหากมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) จะประสานงาน และแจ้งแผนการตรวจประเมิน ซึ่งบางครั้ง IANZ ใช้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกภาคเอกชนที่ได้รับการยอมรับ เนื่องจากการเป็นการตรวจสอบหน่วยตรวจสอบ ของกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) เอง
 - ๓) ทำการตรวจประเมิน ณ สำนักงานของหน่วยตรวจสอบและสถานประกอบการหรือฟาร์มที่ทำการตรวจสอบ และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ
 - ๔) หน่วยตรวจสอบที่พบร่องต้องเสนอแนวทางการแก้ไขและหลักฐานการแก้ไขตามระยะเวลาที่ IANZ กำหนด
 - ๕) จัดเตรียมเอกสารและข้อมูลเพื่อเสนอการให้การรับรองระบบงาน
 - ๖) ให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยตรวจสอบ หรือแจ้งให้หน่วยตรวจสอบทราบว่าการแก้ไขยังไม่สมบูรณ์จนกว่าจะแก้ไขให้เรียบร้อย
 - ๗) หน่วยตรวจสอบจัดเตรียมเอกสารที่ได้การรับรองระบบงาน เสนอต่อกระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) เพื่อขอขึ้นทะเบียน
 - ๘) หากเป็นไปตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ (MPI) กำหนด ก็จะขึ้นทะเบียนและต่ออายุการขึ้นทะเบียนให้

๒.๓ บริษัท AsureQuality จำกัด

บริษัท AsureQuality จำกัด เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการให้การรับรองในขอบข่ายที่ MPI ให้การยอมรับให้ดำเนินการทวนสอบ เช่น ขอบข่ายการผลิตนม การผลิตเนื้อ เนื้อไก่ อาหารทะเล การผลิตผักผลไม้ และไวน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการรับรองในขอบข่ายเพื่อประโยชน์ในการส่งออก เช่น ข้อกำหนดของ USDA ข้อกำหนดของ EU มาตรฐาน GLOBALG.A.P. มาตรฐาน BRC และ SQF มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การรับรองด้านสุขอนามัยพืช สุขอนามัยสัตว์ เป็นต้น การดำเนินการให้การรับรองของบริษัทฯ เป็นลักษณะของการรับรองโดยบุคคลที่สาม คือผู้ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการให้การรับรอง สำหรับการทวนสอบแทนหน่วยงานภาครัฐ จะดำเนินการโดยผู้ทวนสอบที่ตรวจสอบอย่างมีความเป็นอิสระเพื่อให้มั่นใจถึงความสอดคล้องตามข้อกำหนดที่หน่วยงานภาครัฐหรือ MPI กำหนด

บริษัท AsureQuality จำกัด ได้รับการรับรองระบบงานการเป็นหน่วยตรวจ ตามมาตรฐาน ISO/IEC 17020 จาก JAS-ANZ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขที่ MPI กำหนด โดยปัจจุบันดำเนินการทวนสอบขอบข่ายการผลิตเนื้อ บริษัทฯ จ้างเจ้าหน้าที่ที่เป็นสัตวแพทย์ ซึ่งเป็นคนที่ได้รับการยอมรับจาก MPI และทั้งหมด ๑๐ คน โดยทุกคนจะต้องผ่านการอบรมตามระบบประกันคุณภาพ และต้องถูกติดตามการดำเนินงานเป็นประจำทุกปี สำหรับการประเมินการตรวจของผู้ตรวจ จะดำเนินการโดย JAS-ANZ ร่วมกับ MPI

สำหรับระบบคุณภาพของบริษัทฯ จะมีการทวนสอบโดยการดำเนินการตรวจประเมินภายใน และการตรวจประเมินจากภายนอก (JAS-ANZ และ MPI) ส่วนของการรายงานต้องมีการรายงานไปยัง MPI โดยฐานข้อมูลความสอดคล้อง และมีการประชุมกันในรอบทุกๆ ๓ เดือน

๓. การนำเสนอของผู้แทนไทย

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งนี้ ทางผู้แทนไทยโดยนายราธิป คุ้มรักษ์ นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ ได้มีการนำเสนอเพื่อแนะนำการดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ข้อมูลการดำเนินการให้การรับรองระบบงาน และรูปแบบการรับรองระบบงานหน่วยตรวจของสำนักปรองมาตรฐาน ที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว

๔. ข้อคิดเห็น/ประเด็นจากที่ประชุม

๔.๑ ประเด็นการถ่ายโอนงานตรวจในช่วงแรก จะมีปัญหาในส่วนของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งไม่มีรายได้เพียงพอในการจ่ายค่าตรวจสอบรับรองด้วยตนเอง ทำให้ภาครัฐต้องช่วยสนับสนุนค่าตรวจสอบรับรองไปก่อน ซึ่งทางหน่วยงาน MPI ได้ให้ข้อมูลว่าในช่วงแรกจะมีปัญหาลักษณะเดียวกัน ซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินการไปตามระบบ จนเกษตรกรมีความพร้อม โดยขึ้นกับสถานะของเกษตรกรในแต่ละรายด้วย

๔.๒ ประเด็นหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ตรวจ หลักสูตรที่เป็นหลักสูตรชั้นทะเบียนกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น หลักสูตร Lead Auditor เป็นหลักสูตรที่มีราคาสูง ทำให้หน่วยตรวจที่จะพัฒนาผู้ตรวจนี้มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการกำหนดให้ผู้ตรวจต้องผ่านหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งทางหน่วยงาน MPI ได้ให้ข้อมูลว่าอยู่ที่หน่วยงานจะกำหนดให้เหมาะสมในแต่ละระดับ เช่น ถ้าเป็นระดับตรวจประเมินสินค้า

ภายในประเทศไทย ที่สามารถยอมรับหลักสูตรที่หน่วยงานให้การยอมรับ โดยไม่ต้องถึงขั้นเป็นหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานต่างประเทศได้ ซึ่งสามารถดูจากส่วนอื่นๆ ประกอบ เช่น ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การตรวจ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นการตรวจประเมินเพื่อส่งออกและเป็นข้อกำหนดของคู่ค้าก็ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามสากลหรือตามที่ประเทศไทยคู่ค้ากำหนด

สรุป การประชุมฯ ดังกล่าว ทำให้เกิดผล ดังนี้

๑. เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน MPI ซึ่งมีระบบการควบคุมการตรวจสอบรับรองที่ได้การยอมรับในระดับสากลและประเทศไทยคู่ค้า กับ มากอช. ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยการดำเนินการทางวิชาการและเทคนิคในการออกแบบและควบคุมระบบการตรวจสอบสินค้าเกษตรและอาหารสามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่เพื่อขอคำแนะนำและข้อมูลมาประยุกต์กับระบบการตรวจสอบรับรองสินค้าเกษตรและอาหารของไทยได้ รวมทั้งการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถร่วมกันในอนาคต ต่อไป

๒. ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมฯ เกิดความเข้าใจในการรับรองระบบงานหน่วยตรวจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งรายละเอียดในระบบการถ่ายโอนอำนาจการตรวจสอบและรับรองของประเทศไทยวิธีแลนด์ การควบคุมสินค้าเกษตรและอาหารให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยมีการเก็บข้อมูลในระบบฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงระบบข้อมูลไปยังแต่ละหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำสิ่งที่หารือร่วมกันในที่ประชุมมาประยุกต์ใช้ในการปรับระบบการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองระบบงานแก่หน่วยตรวจตามขอบข่ายที่ มากอช. เปิดให้การรับรองได้

๓. มากอช. ในฐานะหน่วยรับรองระบบงานด้านสินค้าเกษตรและอาหารของประเทศไทย ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางต้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถประสานงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่การรับรองระบบงานหน่วยตรวจของประเทศไทย
